

لیکوال : داکتر رحمت ربی زیرکیار
د ډیورنډ تړون د حقوقو اوسیا ست په ټله کې

EXAMINING THE DURAND AGREEMENT WITHIN LAW AND POLITICS

By Dr. Rahmat
Rabi Zirakyar

Independent Scholar, U.S.A.

zirakyar1234@yahoo.com

ترڅو چه پښتو نخوا خپلوا که شوی نه وي، یوه
بې مسولیته اووروسته پاتی سیمه به وي
اودهرناورین زړی به پکی کړل کېږي .

نتوخته **Introduction**

د پاکستان واکمنان په دی پوهیږی چې برتانویانو د پاکستان د جوړولوپوری د ډیورنډ لیکی ته
د بین المللی لیکی په سترګه نه ووکنلی. پخپله یېری برتانوی رسمي چینی ددغی حقوقی
ادعا سپیانوی کوي . د بیلګی په توګه یوه پام ور رسمي چینه اقتباسوم: په (۱۸۹۳) کال کې
د ډیورنډ تړون دغه « لیکه دهند د سرحدی لیکی په څیرنه تشریحوي، بلکه
دامیر [عبدالرحمان خان ۱۸۸۰ - ۱۹۰۱] د قلمرو د ختیز و او سهیلی سرحدونو او په دوه
حکومتونو پوری د مربوطون فوذی ساحو حدود تشریحوي، هدف د برتانوی امریت ارتول دي
نه دهند د سرحد.» :

“The Line was also described [in the 1893 treaty] as the boundary of
India, but is the eastern and southern frontiers of the Amir's[Abdur
Raman, 1880 – 1901] dominions, and the limits of the respective
spheres of influence of the two governments, the object being the
extension of British authority, and not that of the Indian frontier.”
Military report on Afghanistan (classified), general staff, India,
Government of India press, 1925, p. 69. Quoted in Louis Dupree,
Afghanistan, 1980 edition, p. 767.

امیر عبدالرحمان په انگریزی نه پوهیده. ایا هغه د ډیورنډ تړون کوم پښتو یافارسی متن
لاسلیک کړی دی؟ د شوروی یړغل پر ضد افغانانو د جهاد په مهال (۱۹۷۹ - ۱۹۸۹) کلونوکی
د ډیورنډ لیکه چيرته وه؟ د «پاک» تکی پخپله د پاکستان په ترکیبی نوم کی طایفوی نظام

(caste system) منعکسوی، په داسی حال کې چه محمد علی جناح دهند یانوسره دګد حکومت نه ویره لرله ځکه چې دهغه په تحلیل هلنې به د برتانو یانوله وتلونه وروسته طایفوی نظام رامنځته شی. ایا په پښتونخواکی پښتنه د طایفوی نظام د بقایا ولاندی په کړ اوخته نه دی؟ ختیز او لویدیز جرمی د شمالی او سهیلی ویتمان په شان یوملت شواوه هانکانګ په چین کې خپل شو. ولی پښتونخوا لا همه ځسی داستعماری او بی هویته حالت په لوموکی بنکیل ساتل شویده؟ د «پاکستان» په ترکیبی نوم کې دوه څلی د «الف» توری راغلی دی: اصلًا یوه الف (A) افغانیه تمثیله او دوهم الف افغانستان. پښتونخوا په تاریخی، ملي، حقوقی مبارزوی او کلتوری لحظه د افغانستان سره ټک د تراولری، نه د پاکستان سره. بنګالیان د پاکستان دنوم او تبعیضی سیاست سره په تکرکی شول او خپل بنګلادیش بې په (۱۹۷۱) کې جوړ کړ.

هند هغه ځای وه چې برتانیه پکی ټکه ټپی کیدلای شو. ددغه زخم د مخنیوی لپاره برتانیي افغانستان ته داری چینګی کړی. په بله وینا، د برتانیي د امپراتوري دفاع په هند کې پرته وه او د هند دفاع په افغانستان کې. (۱۸۳۸) دا کال په نیمايی کې انگریزانو درنجیت سنګ او شرل شوی شاه شجاع سره دری ارخیزه تړون وکړ. ددغه تړون له مخی شپږ میاشتی وروسته انگریزانو په افغانستان ورو دانګل خود ملی اسلامی پاخون په مقابل کې یې ماتې و خوره. د ګندمک تړون (۱۸۷۹) چې د افغانستان او انگریز د دوهمی جګړی لمبی یې رسماً غلی کړی په افغانستان ورو تپل شو. ددی تړون په اکله په یوه مخفی حکومتی لیک (فارین دیپا رتمنیت، سیکریت) کې چې په لندن کې دهند ډچار وزیرته استول شوی و، ځانګړی خوبنۍ بنو دل شوی وه:

“ But we thought, and still think, that the arrangements entered into with Yakub Khan and Gandumak were the best that could then be made.”

Lord Lytton and others (Government of India foreign department, Secret) to viscount Cranbrook (Her Majesty's Secretary for India, 7/1/1880 (Afghanistan), in: Cabinet papers: Cab./class No.37/ piece No.1, 1880, No.1. Public Record office/London.

په دی تړون کې افغانستان په تحت الحمایه (نیمه مستعمره) واوبنېت: افغانستان په خپل بهرنی او د فاعی سیاست کې د برتانیي مشوری ته اړشو. دغه شان په ستراتیژیک لحظه د افغانستان ختیزی او جنوب ختیزی سیمی د برتانوی هند دکټرول لاندی ورغلې، او په دی دول افغانستان له دینه محروم شوچې بحرته ازاده لاره ولري. دغه محرومیت په تول افغانستان کې درا تلونکی اقتصادي پرمختګ او د ملي ټولنې د جوړولو مخی ته یو غټه پاتک واچاوه.

نیمه مستعمره یا تحت الحمایه حالت په شرایطوکی په افغانستان باندی څه دیا سه دیار لس

کلونه وروسته (۲۱ نومبر ۱۸۹۳) دیبورند ترون وروتیل شو. دبر تانی او افغانستان داریکوپه اکله له ارترا جیمس بلفور نه واوری چی دبر تانی دامپراتورانه سیاست یوه وتلی خیره وه. بلفور چی له (۱۹۰۵) ۱۹۰۲ کلونو دبر تانی ستروزیر (صدراعظم) وه، داسی ویلی وه : «موردهنگه [افغانستان] سره دری غتی جگری کړی دی.... ددی لپاره چی افغانستان دوست کرو او په ځان پوری یې وترو، مورکله زور، کله ګواښ، اوکله بدی (رشوتونه) کارولی وو. افغانستان حتماً دوست نه شو.»

"She was certainly not become friendly." Committee of Imperial Defence Papers: Cab./ Class No.38/piece No.1;16/12/1902-No.12. دیبورند ترون (۲۱ نومبر ۱۸۹۳) دجنګ او ګواښ په چاپریال کی رامنځته شو. ددغه ترون لاسليک کونکی دبر تانوی هند وزیر مارتیم هینری دیبورند اوامیر عبدالرحمان خان معرفی شوی دی، خود ترون د دواړو ژبوپه متن باندی لاس ليكونه Signatures لاتراوسه چانه دی ليدلى! امير عبدالرحمن په خپله ژوندليکنه Autobiography کی یوه ليک ته ګوته نيولى ده چه دهنه مهال بر تانوی وايسر ورته استولی وه. عبدالرحمان خان دغه ليک «عملاء یوالتيماټوم» (پراکتیکلی ان التیماتم) ګنلی وه. التیماتوم ته وروستنی غوڅه غوبننته ويلى شو. ددغی غوڅي غوبننته ردکول یانه مدل په ضمنی دوبل دامانلاری چی مذاکره به تم کيری، يا په بین الدول حقوقوکي دیپلوماتیک اړیکی به غوڅیری، او یاخودا چی جنګ به راپاروی. په بله وينا، التیماتوم له یو چانه کلکه وروستنی غوبننته ده چی که په تاکلی وخت کی هغه څه ونکړی چی په غوبننته کی خوندی شوی دی، پر رضبه یې د مطالبه کونکی له خواعمل وبنودل شي. ولولی :

Black's Law Dictionary, 7th

edition. Minn.: west Group, 1999; Dictionary of Law. Second ed. Editor P.H. Collin. Chicago and London: Fitzroy Dearborn publishers, 1999.

دامیر عبدالرحمان خان په ویناء د بر تانوی وايسراپورتی ليک :

"Was practically an ultimatum, to the effect that <the [British] Indian Government cannot wait for your indefinite promises of certain dates, and therefore after such-and such a time, will draw its own conclusions>."

خوبنډوی هند دامیر عبدالرحمان خان «مشوره تقدیرنکره» :

"But my advice was not appreciated, and the[British] Indian Government was so anxious that they expelled my officials from Bulund Khel and Wana Zhob by force and threat of arms."

Mir Munshi Sultan Mohammad Khan(ed.), the life of Abdur Rahman, Amir of Afghanistan. 2 vols second vol; London 1900, pp.156-159

په هند کی د برтанوی حکومت مسولانو امیر عبدالرحمان ته اخطارور کړچی که د برتانویانو ور انديز مني یا يې نه مني، دا پريکره به حتمي وي چې کومه سيمه د افغانستان د پادشاهي برخه ده:

“ Whether you accept this offer or not, it will be necessary to decide what territory does and what does not, from part of the Kingdom of Afghanistan.” Lansdowne papers, 16 August 1892, Enclosure Viceroy to Amir, 23 July 1892= Political and secret letters from India, No.155, quoted in L.Harris, British policy on the North-West frontier of India, 1880-1901, Ph.D., London 1960, p.117

هينري لانسدون د هندو ايسراءوه (1888-1894).

له نن نه يوسل لس (110) کلونه ور اندي (1897) ده کال په نيمائي کي د وزيرستان په مداخيلوکي د بیورنډ دکربنۍ پر ضد ګلک وسله وال پاخون پېل شو، اوورپسى د خير، مومندو، ملکند، باجور او چترال پوري وغهيده او یوکال دوام يې وکر. د پښتوند دغه پاخون په ضدانگريزي بنکيلاک یوډ یې سپيره عکس العمل وښود: وايسرا سردار جورج کرزن (1898-1905) د شلمي پېرى په پېل کي په (1901) کال کي شمال لوبيزه سرحدی صوبه را توړله.

North-West Frontier Province (NWFP)

ددغی استعماری پروژی در اوستنلو اواداره کولو لپاره ولوی، پ لندن کي د ډاكتري د علمي د رجي دلاس ته را اوړلولپاره دووه تيزيسونه:

L. Harris, ibid., 347- 384; L.Baha, The Administration of the North-West Frontier Province, 1901-1919, Ph.D., London 1968

د شمال غربی سرحدی صوبی استعماری نوم د پاکستان دواکمنانو لپاره دومره سپیخلی دی چې ترنهن پوری بې ساتلی دی. د دغه استعماری نوم ساتل بنېي چې پاکستان لېزانده هویت لري او د تاریخي کمبنت په مزمنه (کرانیک) نارو غی اخته دی.

د بیورنډ د تړون حقوقی او سیاسی بحث

په تېربحث کی مولیدل چی انگریزی استعمار په څومره چل ول اووزراوګواښ (تهدید) سره دېبورند رتلى تړون په امیر عبدالرحمان وروتاپه. دبل دولت په مقابل کی زورکارول دتوافق کمبنت منعکسوی، خودبین الدول حقوقوله مخی رامنځته شوی قرارداد د ارادتونه توافق منعکسوی. تړون (قرارداد) لږتلېره ددوه اړخونو ترمنځ باید د معینی یامشخصی موضوع په اکله په توافق ولاړوی او باید دغه توافق په څرګنده ژبه کی خوندي شوی وي. د تړون د موضوع صراحت عموماً په بین الدول حقوقوکی د تړون د اتبارشرط جوروی. یانۍ یو تړون هغه مهال بین الدول اتبارکتلى شی چی موضوع یې په کافی کچه څرګنده وي. په بله وینا که د تړون موضوع دومره غیر صريح وي چې پخپله تړون کوونکی نه پوهیږي چه پرڅه یې توافق کړی دی، تړون اتبارنشی کتلى. دېبورند په تړون کی د تړون والو (مارتیمر دېبورند او امیر عبدالرحمن) ترمنځ د تړون موضوع نامعینه ده او هله صريح الفاظ definite terms نه دی کارول شوی. دا دعا هغومره چې اسانه ده، هغومره یې ډکول او غښتنی کول اسان کارنه دی. خوزه به زیارو باسم چې دېبورند تړون ول په ول راوی پرم او دلوستونکی سره د دغه رتلى تړون په حقوقی سفرکی پراوی په پراووګرڅم :

(لومړی)

دېبورند تړون دامیر عبدالرحمان (۱۸۸۰-۱۹۰۱) سره وشو، خوافغان ملت یې په مقابل کی پاڅون وکړاو په ورځنی ژوند کی یې ونه مانه. ده ځه ځوی امیر حبیب الله خان (۱۹۰۱-۱۹۱۹) په خپلولیکونوکی چې په هند کی د برтанوی وايسراکانو په شخصی سندونوکی خوندي شوی دی، زمالدعا غنی کوي چې دېبورند تړون مبهم وه. په دغولیکونوکی داسي معلوم میری چې برتانی دېبورند تړون ته دیو شخصی تړون په ستړګه کتل چې د مارتیمر دېبورند او عبدالرحمن ترمنځ شوی و :

“Firstly, I give proof according to the rules and idioms of Persian that the Treaty concluded by Sir Mortimer Durand was not personal, but international (daulati, lit. existing between two governments).....you have come to the conclusion that the wording of the Treaty is a translation of the English text, and that, according to English idiom, such is the case”

Curzon collection, India office library, quoted in Rahmat R. Djan-Zirakyar, Stammesgesellschaft, Nationalstaat und Irredentismus am Beispiel der Pashtunistanfrage. Ph.D. Thesis, Frei Universitaet Berlin, Germany. Haag+Herchen Verlag, Frankfurt am Main 1978, p.44 (Tribal Society, National State and Irredentism Exemplified by the Pashtunistan Issue. Ph.D. Thesis, Free University of Berlin, Germany, 1978, p. 44)

سردار جورج کرزن وايسرا و (۱۹۰۵/۱۸۹۸).
امير حبيب الله «اريان» شوی دی چې وايسرا «په نقشه کې تيروتنې» پخپله دترون
دنادرستی ثبوت گنې :

” It is a matter of surprise that your Excellency considers the errors in the map as a proof of the agreement being incorrect.”

Ampthil Collection, Habibullah to Curzon, 13/3/1904, quoted in Djan-Zirakyar, ibid.

سردار امپتيل د سردار کرزن در خصتی پرمها (۱۹۰۴/۱۲/۱۲) ۴/۳۰ تر عامل وايسراوه.

(دوهم)

د بیورند د ترون په متن کې مهم تکی دادی چې د صراحت په ټای ډیر په ابهام ولاړدي، او د مهمو الفاظو ابهام ز ماد عائقویه کوي چې د بیورند د ترون موضوع مبهمه ده او له دی امله د دغه ترون په اتبارکي شک دی. په بیورند ترون کې یوه سریزه او اوه (۷) مادی خوندي شوی دی .

په ترون کې څلورخلي د frontier line، یوچل د frontier， یوچل د boundary line، او یوچل د borders تکي خوندي شوی دی.
(د بیورند د ترون پښتو ژباری لپاره ولوی، لپه، د څرک مدنی او کلتوري تولني دری میاشتني خپرونه، پرله پسی شپږمه ګنه، د ۱۳۸۵ د لمریزکال ژمی او د (۲۰۰۷) کال د جنوری، فبوری، مارچ ګنه، مخونه : ۱۸ تر ۱۹۰۶. ژبارن پوهانداکتر محمدحسن کاکر). د بیورند د ترون په سریزه کې frontier اوور پسی spheres of influence تکي خوندي شوی دی. (سرحدی سيمه... او د دواړو د نفوذ د ساحو حد). په انگريزی کې «فرنتير» د سرحد ی سيمی په مانا کارول کېږي، نه د سرحدی ليکي په مانا.
په انگريزی ژبه کې یوبعده (يو ځنديزی) ليکي ته «بوندری»

پاپه زيات وضاحت سره boundary line ويل کېږي. داچي د ترون په سریزه کې د نفوذ د ساحو spheres of influence تکي هم کارول شوی دی، سېږي دی پاپلي (نتيجي) ته رسپوری چې د بیورند ترون د نفوذ د ساحو (داغي زد سيمو) په تاکلور اخ خيده، نه د یوبعده ليکي په مانا چې د دولتونو سيمه يېز حاكميت تمثيلوی. په بله وينا، د نفوذ د ساحي تاکل داما نه لري چې افغانستان به د دغې سيمی د ملکیت حق بايللي وي. په دی ډول د بیورند ترون په سيمه کې په نفوذ را خرخې، نه د سيمی په ملکیت. د دغه ارزون په هند کې د برтанوی و اکمنانو په ليکونوکي هم ليدل کيدلې شې.

“ We [the Government of India] have assumed a measure of responsibility for the peace of the Afghan border which has not

hitherto been ours, and which under present arrangements, we have no adequate means of discharging.... While we emphatically repudiated all intentions of annexing tribal territory, we desired to bring the tribes...further our influence....it is desirable that some form of tribute should be taken from Waziri tribes within our sphere of influence."

Letter from Government Of India to H.H. Fowler, Her Majesty's Secretary of state for India, 10th July 1894, quoted in Djan-Zirakyar, p. 45.

"The Durand convention has to my mind given from and shape to much that before was vague. We have said distinctively that all these...

are in our sphere of influence." Elgin papers 1895, quoted in ibid.

بروس ایلجن دبرتاني وایسرا(۱۸۹۴-۱۸۹۸) په یوبل لیک کې هم وايی چې د دیورند تړون «د نفوذ اړوندي ساحی» تاکی :

"The Durand agreement was an agreement to define the respective spheres of influence of the British Government and of the Amir" quoted in ibid., from Hassan Kakar, Afghanistan: A Study in International Development 1880-1896, Kabul 1971, p.112.

دکاګردغه لیکنه په لندن کې ده ډېگه د ماستری تیزس M.Phil. ته ورته ده (۱۹۶۸)

The Consolidation of the Central Authority in Afghanistan under Amir Abd al-Rahman Khan , 1880- 1896(Master of Philosophy, London 1968).

دغه شان ولولی:

Louis Dupree, Afghanistan, New Jersey: Princeton, 1973, p. 427.
ورته ارزونو نه په مهمونگریزی کتابونوکی هم د پام وردي.

O. Caroe, The Pathans, 550 B.C.- A.D. 1957, London and New York, 1964, pp. 381-82 and p.387; C.C. Davies, The Problem of the North – West Frontier 1880 – 1908, Cambridge, 1932(Ph. D.), p. 185; A.

Fletcher, Afghanistan, Highway of Conquest, Ithace, New York, 1965.

د دغه امریکائی محقق فلیتچر په اند د دیورند سرحد «د تاکلی لیکی په کچه پېردنفوذ ساحی» تاکی :

"Spheres of influence rather than a fixed border" (p.247)

پخپله دامیر عبدالرحمان خان ویناهم بنیئ چې سرحدی لیکه د نفوذ په ساحه راخرخی :
 "I requested the viceroy to send me the map, having marked out the boundary lines as they proposed to decide them approximately, to show me which parts of Yaghistan (the land of the unruly) they proposed to take under their influence and sphere." Mir Munshi Sultan Mahomed Khan(ed.), the life of Abdur Rahman, Amir of Afghanistan, 2vols. , vol.2, London 1900, quoted in Djan- Zirakyar, op.cit., p.218. footnote#43.

(دریم)

په ډیورنډ ترون کي دریم تکی چې مشکلات راپیداکوی د چې Interference تکی دی، مداخله یا لاس و هنه ورته ویلی شو. دغه تکی دری ځایه (په دوهمه ، دریمه اوپنځمه ماده) کی راغلی دی. د سرحد د صوبې(نورت ویست فرنټير پرووینس) وروستی برتانوی گورنراولاف کیرو Caroe په خپل مهم کتاب The Pathans کی لیکی چې :
 ډیورنډ په ترون کي دهندسره دافغانستان لیکه border دیوی سرحدی لیکی په خیرنہ ده، بلکی دامیر عبدالرحمان خان د « قلمرونو » dominions سرحدی لیکه ده - داهغه لیکه ده چې دترون یواړخ به هم په هغه بله خواکی « لاس و هنه » interference نه کوي.
 د سردار اولاف کیرو په اند، برتانوی حکومت نه غونښتل چې « قومونه په اداری نظام کی جذب کړی » پخپله له گورنر سردار اولاف کیرو نه واوری :

" It is true that the agreement did not describe the line [Durand Line] as the boundary of India, but as the frontier of the Amir's dominions and the line beyond which neither side would exercise interference. This was because the British Government did not intend to absorb the tribes into their administrative system." Quoted in Djan- Zirakyar, op. cit., p.46.

افغانستان له لاس و هنی(مداخلی) نه «وسله واله لاس و هنې» پوهیده، نه تبلیغاتی فعالیت چې باید افغانستان بې اخوا د خپل نفوذ دخوندی کولولپاره وکړی. (د ۱۹۲۱ز) کال د نوامبر په (۲۲) نیټه د «ګاونډیتوب» داریکوترون په کابل کی دانګریزانوسره لاسلیک شو. که څه هم دغه ترون د دری کالونولپاره وه، دهند دخپلواکی پوری (۱۹۴۷زیبز کال) بې چلن لاره. Ludwig Adamec, Afghanistan's Foreign Affairs to the Mid-Twentieth Century, Tucson, Arizona, 1974, p.91

ددغه انګلو - افغان ټرون چې دکابل ټرون په نوم یادیری، دیولسمی (۱۱) مادی له مخی
باید ټرون دواړه خواوی په قومی سیموکی په (عسکری عملیاتو) یوبل مخکی له
دغو عملیاتونه خبرکړی. یوه بله مهمه رسمي برتانوی چینه هم دغه «لیکه د[برتانوی] هند د
سرحدی لیکي په خير نه تشریحوي، بلکي د امير [عبد الرحمن، ۱۸۸۰-۱۹۰۱] د قلمرو
د ختیزو او سهیلی سرحدونو او په دوه حکومتونو پوری د مربوطو نفوذی ساحو حدود
تشريحي. هدف د برтанوی ا مریت ارتول دی، نه د[برتانوی] هند د سرحد .» (۱۹۲۵).
 "The Line was not described[in the 1893 treaty] as the boundary of
India, but as the eastern and southern frontiers of the[Amir's[Abdur
Rahman,1880-1901]dominations, and the limits of the respective
spheres of influence of the two governments, the object being the
extension of British authority, and not that of the Indian frontier."
 Military Report on Afghanistan (Classified), General Staff, India,
 Government of India Press, 1925, p.69. Quoted in Louis Dupree,
 Afghanistan, 1980 edition, p. 767.

«څلورم»

دابل کړکیچن تکی demarcation دی چې د لیکي د ویستلو په موضوع راخرخی. په ډیورنډ
ټرون (لومړی ماده) کی «مل شوی نقشی» ته گوته نیول شوی ده چې «بیاڅلق نشوه»، یانی
ولولی: not reproduced

C.h.U. Aitchison (ed.), A Collection of Treaties, Engagements and
Sanads Relating to India and Neighboring countries. Calcutta 1929 –
1933, vols.12 and 13, pp.256 – 257, Djan – Zirakyar, op. cit., p.218,
footnote #48.

هیرس په لندن کی د خپلی داکتری په تیزیس کی لیکي: «په واقعیت کی د قوم د ویشلو په
اکله د [ډیورنډ] د ټرون یواحینی ثبوت هغه لیکه ده چې د ټرون په نقشه ویستل شوی ده، او
امیر[عبد الرحمن] دغه نقشه نه ده لاسلیک کړي»:

In his Ph.D. Thesis, L. Harris writes: "In fact the only evidence of an
agreement to divide the tribe was the line drawn on the Convention
map, and this map the Amir had not signed."(Harris, British Policy on
the North-West Frontier of India, 1889-1901, Ph.D., London 1960, p.
239 , quoted in Djan-Zirakyar, ibid.

«له هندنه درار سیدلو سیاسی او مخفی لیکونوملونو»، یاداشتونه (PSLI)، دافغان پاچهانو (امیر عبدالرحمان خان او حبیب الله خان) څرګندونی، او په هند کې برтанوی وايسراګانو شخصی اسناد بني چې د ډیورند د ترون مقررات څومره مبهم او غیری دقیق دی: سردار Curzon چې په برтанوی هندکی وايسراوه (۱۸۹۸ - ۱۹۰۵) لیکی: «پونتنه داده چې کام ډکه د برтанوی سرحد frontier په دننه کې ده که په بهرکي.... او تقریبی کربنې the rough line چې په نقشه کې ويستل شوی ده... د خوراګدی ودي، بې دقته او غیری علمی نوعی» نمونه ده:

“.... The rough line drawn upon the map.... is of the most haphazard, careless, and unscientific description.” Curzon Collection/India office Library in London, quoted in Djan – Zirakyar, ibid., footnote 49.

له امیر عبدالرحمان خان نه هم واوری: ستاسی نقشی تولی غلطی دی. زه پوهیرم. زه هلتہ ومه: “Your maps are all wrong. I know I have been there”. Amir quoted in Harris, op. cit., pp.132-133.

دلیکی دویستلونشتوالی په مهمو دو همی اثارو کې هم تأیید شوی دی:

Kh. A. Abawi, Der Kampf des Pachtunischen Volkes um die Unabhängigkeit seiner Heimat Pachtunistan: Ein Selbststimmungsproblem in Zentralasien. Dissertation, Freiburg, Germany, 1962, p.48; Caroe, The Pathans, op.cit., pp. 463 – 464; A. Lamb, Asian Frontiers. London 1968, p. 91

پورتى بحث زمادعاکلکوی چې دلیکی دغهول موضوع اصلًا مبهمه پاتی شوی ده.

(پنځم)

د کړکیچ بل تکی دادی چې ایا د ډیورند د ترون ډکون (محتوا) په ورپسی نور وټرونونو کې تعديل شوی وه؟ د امیر عبدالرحمن له مړینی (۱۹۰۱) نه وروسته د برтанوی هند حکومت په دی تینګاروکړچی تیرقراردادونه د امیر عبدالرحمن سره په شخصی سویه شوی وواوله دی امله د نوموری د ناستن یانی د نوی واکمن (امیر حبیب الله) سره د نوو مذاکروتابع دی. انگریزانو هڅه وکړه چې په سرحدی سیمه کې لاسوهنه (مداخله) وکړی. هغوي په افغانستان غت زور واچاوه:

خپلی مالی مرستی subsidy یې پری وټلی او د سلووار دول یې پری منع کړل خو امیر حبیب الله ورته تسلیم نشو. لویس ډیلیو دین Dane چې برтанوی هند بھرنیو چارو وزیر وه (۱۹۰۴) کال د ډسمبر په (۱۳) نیټه د «نېو دی» دری سوه کسیز هیت سره کابل ته راغی چې د برتانی د زبرهواکی دریخ و بنی. ولولی دالمانی مورخ بیکل لیکنه:

H. Jaeckl, Die Nordwestgrenze in der Verteidigung Indiens 1900 – 1908. Koelen und Opladen 1968, p. 79; for Dane – Mission see L.W.Adamec, Afghanistan 1900 – 1923: A Diplomatic History Berkley & Los Angeles, 1967,p. 39ff.;L.W. Adamec, Afghanistan's Foreign Affairs to the Mid-Twentieth Century : Relations with the USSR, Germany, and Britain, 1973, p. 10

لوویس ډین نبودی څلور میاشتی وروسته (۱۹۰۵) د (۱۹۰۵) کال دمارچ په ۲۱ نیته دکابل تړون لاسلیک کړ. برتانویان په خپلومخو (هدفونو) کې پاتی راغل: په څت شوی مالی مرستي بېرته پیل شوی، اوژمنه وشهو چې د افغانستان په داخلی چاروکی به لاس وهنی نه کېږي. لوویس د ین خپل حکومت په غور ووه چې دغه تړون بیاپه خطركی دی چې که په سرليک کې یې د تجدید (رینیول) پر ځای ادامه (کنیتوانس) ونه کارول شي .
ولولي :

Jaeckel, ibid; p.86

د برتانویانو د ریئ چې د بیورند د تړون داومي (۷) مادی سره سم د افغانستان نوی واکمن حبیب الله ته دمالي مرستي له تعهد نه یې سرغرولى و ، سری ته د احقوقی پوښته راولاروی چې ایادغی برتانوی سرغرونى افغانستان له تحت الحمايه (نیمه مستعمره) حالت نه خلاص نکړچې دګند مک په تړون کې پری ور تپل شوی و (۱۸۷۹) کال؟ د جرمنی مورخ یېیکل په انډ:

« دغه ساده ملاحظه د برتانوی دریئ دوه خولتوب (Zweischneidigkeit بنیی.«) (همدغه اثر، مخ ۷۲). د برتابی دبی باوره دریئ لپاره ولولی. د افغانستان دهغه مهال دیاچا حبیب الله نظر د بیورند تړون په اکله او دنوموری دیالوگ د ډین Dane سره چې د یېیکل

په همدغه اثرکې خوندی شوی دی: (Jaeckel, ibid., pp.83-84 & p.125)
د بیورند د تړون د تجدید یاتمدد په اکله ددواړو خواو د حقوقی دریؤونو دانډول کولولپاره یوه کړه لارغوره شو، او هغه داچې دکابل د تړون (۱۹۰۵ مارچ ۲۱) په انګریزی ژباره کې ددغه تړون سرليک «کاملاً» و خورل (حذف) شو. همدغه اثر مخ ۸۶. په دغه تړون کې دواړو لاسلیک کونکو ځانو نه موظف وکنل چې د پخوانی امير عبدالرحمان خان او د برتابی هندتر منځ توافقات به رعایت کوي بی له دی چې موضوع یې بیا و تاکی. په بیورند تړون کې امير عبدالرحمان خان ته په نسبتاً تیټ لقب «والاحضرت» His Highness په ستړګه کتل شوی وو، خود کابل په تړون (۱۹۰۵ مارچ ۲۱) کې د امير حبیب الله خان لقب «اعلیحضرت» His Majesty ته جګ شو. عظمت طلبی د استعمار فطرت دی. دغه فطرت دهغه په ليکلی رسمي راشه درشه کې هم ليدل کېږي. د بیلکې په ډول، که له یوی خوايی امير عبدالرحمان په نسبتاً تیټ لقب «والا حضرت» مخاطب کړ، نوله بلی خوايی د همدغه امير خوی امير حبیب

الله په لومړی نړيواله جګړه کی دافغانستان دبی طرفی په اړوندکی دانګریز پاچا جو رج په یوه لیک (۲۴ سپتېمبر ۱۹۱۵) کی په His Majesty ونازوول شو. په رسمي مکاتبه کی دغه واقعیت درسمی پېژندنی عملی، پراګماتیک خنده بنی: ولوی:

Jaeckel, ibid., pp.92-93; Adamec, Afghanistan 1900- 1923, op.cit.,Appendix 11, no.6, p.205(quoted in Djan-Zirakyar, p.219, footnote #55).

امریکایی مورخ ادمیک Adamec په خپل یوبل مهم کتاب کی دبرتائبی دېچا پنهم جورج پورتنی لیک ته داسی گوته نیولی ده:

" This letter constituted a rare case of direct communication between a British monarch and an Afghan ruler, who usually had to deal with the viceroy of India." Ludwig Adamec, Afghanistan's Foreign Affairs, op.cit.,p.36.

د (۱۹۱۹) کال دا پریل په میاشت کی امان الله خان دافغانستان خپلواکی اعلان کړه. لوډویک ادامیک په خپل پورتنی کتاب (دافغانستان بهرنی اړیکی) کی لیکی چې امان الله خان دافغان او انګریزدریمه جګړه یانې په ۱۹۱۹ زیږیز کال کی دافغانستان دخپلواکی جګړه د سرحد دېښتو په مت وکړله :

" Manuela had been successful in the Third Anglo – Afghan war primarily because of the assistance he received from Afghan tribes in the <Independent Tribal Belt> of the Frontier." Afghanistan Foreign Affairs, p.92.

انګریزان د سرحد د قومونو افغانستان ترمنځ په یووالی او زور پوه شول. په کابل کی ددوستی له تړون (۱۹۲۱ نومبر) نه نردی یوکال وروسته انګریزانو (۱۹۲۲) کال په د سمبر او (۱۹۲۳) کال په جنوری کی په وزیرستان کلکی Ҳمکنی او هوايی بمباری وکړی. په دغه اړه لوډویک ادامیک ده ګه وخت د وايسرا ویناداسی اقتباس کړیده :

" air operations on a large scale previously unknown on the frontier." (ibid., p.93, quoted from R.R.Machonachie, A précis on Afghan Affairs, 1919-1927, secret document, India office Library, London(Government of India Press, 1928, pp.92,94.

په کورم Kurram کی دبرتانونی هند پولیټیکل ایجنټ

واوبیا د محمد نادر شاه حکومت په مهال کی د برتانی مختار وزیرشو.
د(۱۹۲۳) د جنوری په ۳۱ نیټه د افغانستان حکومت په وزیرستان باندی دهند برتانوی
حکومت بریدونه رسمًا و غنڈل اود دوستی د تړون (۱۹۲۱ کال نومبر) دیولسمی مادی
دمقررات اواد دغه تړون د ملونو په ضدي وګنل. ولولی: لودویگ ادامیک، د افغانستان بهرنی
اریکی، مخ (۹۲).

د(۱۹۱۹) کال په اپریل کی امان الله خان د افغانستان خپلواکی اعلان کړه. څلورمیاشتی
وروسته د همده ګال په اګست کی په راولپنڈی کی دسولی تړون لاسلیک شو. ده ګه دېنځمی
مادی له مخی، افغان حکومت « هندی - افغانی سرحد» یانی «ایندوافغان فرنټیر» چې تیر
امیرمنلی و، ومانه. د دغه تړون د متن لپاره ولولی:

Aitchison(ed.), A Collection of Treaties, op.cit.vol.13pp. 286-287

د دغه تړون د جرمنی ژباری لپاره ولولی:

M.Gh.Massoun, Der voelkerrechtliche Status von Afghanistan,
Dissertation, Hamburg, 1960, p.124.

امریکایی مورخ او افغانستان پیژنډونکی لودویگ ادامیک لیکی چې:

“ During the reigns of both Abdur Rahman and Habibullah the
government of India had insisted that its agreements with Afghan rulers
were personal rather than dynastic, therefore,Amanullah was Britain.”
Adamec, Afghanistan’s foreign relations,op.cit,pp.47-48.

در اویلپنڈی دسولی په تړون کی (۱۹۱۹-۸-۸) د افغانستان استازی علی احمدخان و، او برتانوی
استازی ګرینت Sir.H.Grant و. د دغه تړون سره په خپل مل شوی لیک کی ګرینت
لیکلی وه: «..... تاسی راته ویلی ووچې افغان حکومت نه غواړی چې توافقات تجدید
کړی. د کوموله لاری چې تیرامیرمنلی ووچې په خپلوبهړنیو چاروکی به په بشپړ
دول د برتانی د حکومت مشوره تعقیبوی. ماله دی امله په دغه تکی تینګارنه دی کړی، او
هیڅ یادونه یې په تړون کی نه د شوی. په دی اساس ذکر شوی تړون او دالیک افغانستان په
خپلوبهړنیو او بهړنیو چاروکی رسمًا «از اد free and independent چې پرېږدی.» یانی
او خپلواک» یې پرېږدی.

ادامیک زیاتوی چې د افغان او او انگریز دریمی جګړی (تول تیر تړونونه لغوه کړل).
” Moreover, this war cancelled all previous treaties.” Ibid. p.91

امان الله خان چې دغه ترون ولید، خپل اخښی او مامازی علی احمدخان ته په غصه شو، په کورکی یې بندی کړاوسله وال عسکريي ورته دهغه دکورپه شاوخواکی موظف کړل چې که له کوره راوت، وي ټولی (د امولومات می دکاندیداکاډيمیسن محمداعظم سیستانی له خولی لاسته راول (تيليفونی مرکه ۲۰۰۷ زکال داګست ۲۷ نیټه).

د سولی له ترون (۱۹۱۹/۸/۸) نه څه دپاسه دوه کالونه وروسته د (۱۹۲۱) کال دنومبر په (۲۲) نیټه دېرتانویانوسره دکابل ترون رامنځته شوچې د «دوستی ترون» یاد «ګاونديتوب» دروابطه ترون هم ورته ويل کيری. ادامیک لیکی چې دغه ترون د «دوستی ترون» په کچه پېرد «ګاونديتوب» دا پیکپو ترون دی:

“...treaty of <neighborly> relations”

ددغه ترون په دوهمه ماده کې، دواړو خواو د سولی د ترون (اګست ۱۹۱۹ زکال) پنځمه ماده تائید کړي ده، خو دلته بیا هم د سرحد (فرنټير) په تکی رنډا نه ده اچول شوی.

د دوستی د ترون (نومبر ۱۹۲۱) څلورم نمبر مل هغه لیک دی چې د ترون برتانوی استازی د افغانستان د بهرنیو چارو وزیرته استولی واود دغه ترون سازوونکی برخه جوروی. که دغه مل د ترون دیوولسمی (۱۱) مادی سره غږګ مطالعه شی، سېری په اسانی سره دوه مهم تکی ليدلاي شی:

(الف) : د افغانستان له نظره په سرحدی سیمه کی مداخله یوائي په عسکري مداخلی را خرخیده، نه په تبلیغاتی، سیاسی مداخلی چې په سیمه کی د افغانستان نفوذو ساتی.

(ب) : برترانویانو د خپلو اک افغانستان سره ومنل چې د سرحد داوسیدونکوسره به علاقمندی لری. د متن لپاره په جرمی او انگریزی ژبوولولی:

Massoun, op. cit., p. 137; Atchison, op.cit, p. 296

د (۱۹۲۹) کال په جنوری کی یوناخاپی سېری چې دکور دغلا له امله په پاړه چینارکی د یوسلو (۱۱) میاشتو لپاره بندی شوی و، دامان الله خان په مشري د افغانستان خپلو اک دولت رانسکور کړاود «خادم دین رسول الله» دادعالاندی یې په افغانستان کی نهه میاشتی (جنوری تر اکتوبر ۱۹۲۹) ګډو دی و چلو له. دغه ناخاپی سېری حبیب الله خان نومیده چې په بچه سقاو مشهور شوی واو د یووه پوه کوهستانی ملي ګرافغان له خولی به یې خان «شیر کو هستانی» هم ګانه. (دغه ملي ګرافغان ماته دغه معلومات د خپل پلار په حواله راکړل).

پوهاندلو دویګ ادامیک کاری چې د بچه سقاو و اکمنی د سرحد په دواړو خواو کی قومونوته

«کلک تکان» (پروفونډ شاک) ورکړ (ولولي: ادامیک، د افغانستان بهرنی اړیکی: ۱۴۹ - ۱۵۵ مخونه).

د افغانستان د خپلواکۍ د جګړي سرتیری اوزیره سواندي کوماندان محمد ګل مومند هغه مفکر او ستراتجیست شخصیت وچي د وزیرو او مسیدو په مت یې د بچه سقاو ګډوډي (جنوری تر اکتوبر ۱۹۲۹) پای ته ورسوله، په دیر مهارت سره یې د محمد نادر شاه واکمنی ته لار پرانیستله، امنیت یې رامنځته کړ او تینګ یې کړ. محمد ګل مومند هغه مسلمان-پښتون وزیر و چې د کابل د بنار د بريکوت په سیمه کې په یوه عادي ختنین کرايې کور کې په حق ورسید (م ۱۳۴۳، ۱۹۶۴، ۱۹۱۱). د سقاوی په رانسکوریدلو سره، محمد نادر شاه د قدرت واکۍ په لاس کې ونيولی (۱۹۲۹ - ۱۹۳۳).

د (۱۹۳۰) کال په مې کي دېرتانيي د بهرنیوچارو دوزارت اوپه لندن کي د افغانستان دسفارت تر منځ یاداشتونه تبادله شول. په دغوياداشتونوکي (۱۹۲۱) د (۱۹۳۰) کال ددوستي تړون (د کابل تړون) اوورسره څلور (۴) ملونه تأییدشول (اتچیسن، تړونونه، مخ ۳۰۵). محمد نادر شاه «د ډیورند د کربنی د هندی خوا د قومونو په مرسته قدرت ته ورسید». د تاریخ پوهاند ادامیک زیاتوی چې: ((دا سرحدهیڅکله په بشپړ ډول غټول شوی نه. له دی امله د بر تانوی حکومت مامورا نو «د فرضي ليکي» تکي وکار اووه چې یقیناً یو انازه شک بنئ.))

” This border had never been completely demarcated, therefore, British government officials applied the term <Presumptive Line>, indicating a certain measure of doubt.” Ludwing Adamec referring to: National Archives of India/new Delhi, 392-F, 933, nos. 1-30, notes, 1-2, in his book Afghanistan’s Foreign Affairs, op. cit, p. 187.

د ذکر شویو منابوله مخی ویلی شوچې په تولولیکنی توافقاتوکي (۱۹۰۵ - ۱۹۳۰) داسی څه نه لیدل کېږي چې د ډیورند سرحد یې ارزولی وي. دلیل یې دادی چې دغه تول تړونونه لبرو پېرد ډیورند تړون ته مخ ورآړو، بیله دی چې موضوع یې بیاواتاکي.

دغه شان د پورتني استدلال اوپورتنيو تشریحاتو په مت ویلی شوچې: بر تانیي د خپلواک افغانستان سره دامنلي دی چې د سرحد داوسیدونکو سره علاقه وسانۍ، هلتنه نفوذولري، هلتنه غیري عسکري مداخله وکړي، او هلتنه دخلکو سره د ظلم په اکله اعتراض وکړي. په لنده وینا، افغانستان دی هلتنه هغه څه ولري، چې په جرمني ژبه کې ورته Mitspracherecht (د ګډ اظهار او پريکړي حق) واي. په بله وینا، په سرحدی سیمه کي بر تانیه یاده ګډي ورکخیل میراث خور (پاکستان) بشپړ حاکمیت ته د ده نشي لګولی ټکه هلتنه افغانستان هم نفوذ او هم علاقه مندي (منافع) لري:

. (influence and interest)

لود ويگ ادامیک کابوی چې که څه هم په کابل کې لاسلیک شوی د دوستی تړون یعنی د ګاوندېز و neighborly اړیکوتړون (۱۹۲۱ زکال د نومبر میاشت) اصلًا د دری کالونو لپاره وه، دهند دازادی دکال (۱۹۴۷ ز) پوری و چلیده (بهرنۍ اړیکې، مخ ۹۲). برتابویان په دغه تړون راضی وو، خوبیاهم هغوي به لا دا غوره ګنلی وای چې که په هغه کې بې «کوچني» minor تعديلونه په برخه شوی وای. برتابویانو غوبنتل د افغانستان رګ و نیسي چې د خپل سرحد په اړوند کې به څنګه «ګاوندېز» وی:

" It was of special importance for Britain to obtain from Afghanistan a precise definition of the term < neighborly> relations, the only term on which the Afghan and British governments were able to conclude the Treaty of Kabul of 1921. In essence this meant, how (neighborly) Afghanistan would be in dealing with the Afghan Frontier." Ludwig Adamec, ibid, p. 187.

(شپږم)

داتکې په دی پوبنتنه را خرخی چې ایا پاکستان د بین الدول حقوقو له نظره د برتابوی د ناستن (جانشین) دولت لیاقت لاره؟ برتابوی هند درنجیت سینګهه، شاه شجاع، امير دوست محمدخان، امير محمدیعقوب خان، امير عبدالرحمان خان، امير حبیب الله خان، د پاچا مان الله خان او د پاچا مامناد رشاه سره حقوقی او سیاسی را شه در شه ساتلی وه، نه د پاکستان سره - ځکه هغه مهال پاکستان هیڅ (حقوقی، سیاسی، تاریخی، کولتوری) خیره نزلله؛ پاکستان چې هیڅ موجودنه و، څنګه به ورنه د بنکیلاک ګری برتابوی وارث جورشی؟! د ډیورنېتړون دوه لوړغاری لرل: برتابوی هند او افغانستان. پاکستان چیری و؟ له نه څه د پاسه ۶۰ کاله وړاندی برتابوی د مخکنی دولت (سلف) په حیث «دهند د خپلو اکی د قانون» (ایند یا ایندې پېښه نس اکټ، ۱۸ جولای ۱۹۴۷) د اوومي (۷) مادی د «سي» برخی له مخي «د قبایلی سیمو» د واکمنانو سره «تول تړونونه یا موافقی»

یانې any treaties or agreements په یوه اړخیزه ډول باطل و ګنل. دغه واقعیت د پاکستان ادعاقی د برتابوی هند ناستن (وارث) دی پنچرکړی ده (پاکستان رسماً دولت په خیر د ۱۹۴۷ زیږ کال دا ګست په «۱۴» نیټه خلق شو). یو کاملانوی دولت د چاپه میراث کیناستلی شی؟! یو څه چې موجودنه وی له چانه به ورته یو څه په میراث ورسیزی؟!

په ملګرو ملتونو UNO کی هنداوپاکستان په یوه ډول ونه منل شول. د(۱۹۴۷) کال داکست په نیمایی کی په برтанوی هند کی دوه(۲) هیوادونه رامنځته شول. ده مدغه کال دسمبر په (۱۲) مه نیټه هند دملګرو ملتوله خواخپل په خپله automatically دبرتانوی هندوارث اعلان شو. خوپاکستان مجبوروچی په ملګرو ملتونوکی دخپل غریتوب لپاره خپله هیله وراندی کړی. دپاکستان په غریتوب رايی واخیستل شوی. افغانستان یواحني هیواد وه چې په ملګرو ملتونوکی دپاکستان د غریتوب د منلو په ضد یې رای ورکړه، او پاکستان د ۱۹۴۷ د سپتمبر په دېر شمه نیټه په ملګرو ملتونوکی ومنل شو. په ملګرو ملتونو کی د هنداوپاکستان دغريتوب د منلو بیلا بیله کړنلاره یوڅل بیا زما ادعاغنی کوي چې یوڅوک نه وی موجود خنګه به د چاميراث خورشی. د افغانستان دریخ داسی وه چې د پښتو او بلوڅو ورونو د برخه لیک حق دی تأمین شی. دافغانستان د دریخ په مقابل کی د برتانیي د ګډکټواریکیو (کامنویلت ریلیشنز) وزیرنیوں - بیکرپه ولسی جرګه کی (۳۰ /۶ ۱۹۵۰ از) کال دپاکستان پلویتوب وکړ.

Noel – Baker دبرتانیي ولسی جرګی ته داسی وویل:

«په یونایتید کینګدم(برتانیه) کی داعلیحضرت حکومت دشمآل غربی سرحد دسیمو په وضع باندی دپاکستان او افغانستان د حکومتونو مخالفتونه په تأ سف سره څارلی دی. داد اعلیحضرت د حکومت نظر دی چې پاکستان په بین الدول حقوقوکی په دغو سیموکی د هند د پخوانی حکومت او په یونایتید کینګدم(برتانیه) کی د اعلیحضرت د حکومت د حقوق او وجا بیو وارت دی، او د ډیورند لیکه بین المللی سرحد دی» :

« His Majesty's Government in the United Kingdom has seen with regret the disagreements which there have been between the Governments of Pakistan and Afghanistan about the status of the territories on the North – West Frontier. It is His Majesty's Government's view that Pakistan is in international law the inheritor of the rights and duties of the old Government of India, and of His Majesty's Government in the United Kingdom, in these territories, and that the Durand Line is the international frontier.” Quoted in Djan Zirakyar ,op.cit., p.221 footnote#73

د مشترک المنافع هیوادونو وزیرنیوں - بیکر په پورتني ویناکی یوبول کمزوری پرته ده چې غلى شان د افغانستان دریغ ته سرتیتوی. که کلک پام ورته وکړو، و به وینوچی دبرتاني دغه وزیر په خپله ولسى جرګه کي نیغه ژبه نه ده کارولی، بلکې په غیری مستقیم ډول بی دبیورند لیکه « بین المللی سرحد » ګنلی دی بی له دی چې د دغى لیکی مشروعیت له بین الدول حقوقونه راوباسی .

پاکستان هم د برтанوی بنکیلاک د ترونوونو په هکله دوه مختوب بنودلی دی : پاکستان یوه کوچنی (نردی دری سوہ مریع میله) سیمه ایران ته پرینو dalle. ددی په بدل کی ایران له دینه تیرشوچی په بلوجستان کی په پخوانیو برتانوی تصرفاتو دعوه وکړی. ایران په دی ډول پخوانی برتانوی پوله په یوڅه تغیر سره ومنله :

” and accepted the old British Boundary thus modified.” A. Lam,
Asian Frontiers: Studies in Continuing Problem. New York &
London, 1968, quoted in Djan-Zirakyar, ibid., p.221, footnote#75

دهندې نیمه وچه کي د برтанوی دنټونو هدف داوه چې هلنې دخپلی امپراتوری حفاظت وکړی. خود بین الدول حقوقو د ملاحظی له مخی یوتترون پای ته رسیری چې اغیز بی له منځه تللي وی او هدف بی پوره شوی وی. سری ويلى شی چې له بنکیل شوی هند نه دانګریزانو په وتلوسره د دبیورند ترون خپل پخپله اجرأشواود هدف تحقق ته ورسید - ځکه چې د ترون یو اړخ (برتانیه) په مشخصه سیمه (مستعمره شوی هند) کی له منځه لاری او د دی سره ده ګه ګتی (اینټریست) هم له منځه لاری چې د دبیورند ترون بی لازم کړی و.

(اووم)

داتکی داستعمار په ضد دېښتونو په پاڅون راڅرخی: په (۱۸۹۷) کال کی د دبیورند د ترون په ضد د وزیرستان په مده خیلوکی وسله وال پاڅون پیل شوآود یوه کال په اوږدو کی دخیل، مومندو، ملګند او باجور له لاری چترال ته ورسید. له دی پاڅون نه انگریزان و ترهیل اوڅلور کاله وروسته په (۱۹۰۱) کی بی « شمال - غربی سرحدی صوبه » (نورت ویست فرنټیر پروینس) جوره کړه. دغه استعماری نوم لاتراوسه په اسلامی پاکستان کی دانګریز د احسان په خیر ساتل شوی دی. له نن نه اووه کالونه وراندی په (۲۰۰۰) (۱۳۷۸) لمریز کال کی یومضمون له ګن شمیر چاپی تیرو تنوسره په دی سرلیک چاپ شوی و: « په لره اوږه پښتونخواکی درون فکرانو سیاسی پر ځنګونه »، افغانستان په شلمه پېږی کی، د پوهنیز سمنیار دلیکون تولګه جرمنی دکولن بنار، ۱۳۷۸ (۲۰۰۰) لمریز (۱۳۷۸) کال خپرندوی: د افغانستان د کلتوری ودی تولنه. مخونه. ۲۸۰ - ۳۰۸.

زه له دغى لیکنی نه مهم معلومات په لند ډول را خلم او خینی نور معلومات پری ورزیاتوم چی په دی ورسټیوکی لاس ته راغلی دی.

په (۱۹۲۱) کال کی د عبدالغفار خان (مشهور په باچاخان او فخر افغان) په مشری (انجمن اصلاح الافاغنه) جوړ شو. له دینه اووه کالونه وروسته په (۱۹۲۸) کال کی د «پښتون» په نوم مجله را ووتله. د باچاخان مشرو رور داکترخان صاحب نومیده. د باچاخان مشرہ خورچی له ډاکترخان صاحب نه کشره وه، د پوهاندجه انزیب نیاز موروه. جهانزیب نیاز چی په (۱۹۲۷) کال کی زیریدلی دی او پخپله یی په پنځلس کلنی د سیاسی بند خوندځکلی دی، د پښتون مجلی په اکله داسی لیکی: پښتون «اولينه جريده وه چی دانجمن اصلاح الافغانه د ترجمان په حيث» پیل شوی وه. عبدالغنى غنی د باچاخان مشرحوي او په شلمه پېږي د پښتو وتلى فيلسوف شاعرو. پوهاندجهان زیب نیاز وایی: «دغنى خان اولنی نظم په ۱۹۲۸ کال په دسمبر کی د پښتون رسالی په اولنی گنه کی» خپور شوی و (جهانزیب نیاز، غنی غنی دی. د دویم سمینار د مقالو، پیغامونو اونظمو نومجموعه. چاپوونکی: بهارونه کتاب کور، غریب اباد، تهکال، پېښور. د چاپ ځای: ملت پریس لاھور، اپریل ۲۰۰۵ زکال، مخ ۹۷).

پوهاند جهانزیب نیاز د همدغه کتاب په یوبل مخ کی په یوڅه تفصیل سره په «پښتو» خپرونه ګریږي او دغنى خان ذکر شوی شعر را پېښنۍ: په ۱۹۲۸ کال کی باچاخان «د خپلو اصلاحاتو او د خپل انقلابي پیغام د خور و ولود پاره د پښتو تاریخي مجله پښتون جاری ګړه. دامجله د ۱۹۴۱ زکال پوری په مختلف دوارو کی چاپ ګیده، او په مدیرانو کی په باقاعده لیکونو [لیکنو] محمد اکرم او عبدالخالق خلیق نومونه شامل وو. هسى خود پښتون په باقاعده لیکونو [لیکنو] کی ده ګه وخت واره [تول] سترا انقلابي شاعران او ادبیان شامل وو چی په هغو کی د عبدالمالک [فدا]، فضل محمود مخفی او عبد الاکبرخان اکبر نومونه زیات جوت دی. خود پښتون په تایپل (مخپانه) باندی به دغنى خان داشعر په باقاعد ګی سره چاپ ګیده»:

چی خازی شنی می په قبروی ولاړی	که غلام مرشم رائی توکی پری لاری
چی په خپلو وینونه یم لامبید لی	په ما مه پلیتوئ د جومات غاری
چی توټی توټی می پوچ د فرنگ نه ګړي	موری ما پسی په کوم مخ به بیاژ اړی
یابه دابی ننګه ملک باع عن د کرم	یابه کرم د پښتو کوڅي ويچاري

(همدغه اثر، مخ ۵۹). غنی خان په دوہ اتیاکلنی کی (۱۹۱۴ - ۱۹۹۶) له نړی ستრګی پتی ګړی.

۱۹۲۰ زیبزی لسیزی په ورسټیوکالونو کی به باچاخان په دیر و او جوماتونو کی د خلکو په تنویرولو کی لګیاو. بنیرجی په خپل کتاب کی د باچاخان د تنویری ویناکانو یوه بیلکه را پېښنۍ: «زمور په هیواد کی پنځوس سلنی (۵۰٪) ماشومان ناروغ دی، رو غتونونه

دانگریزانو لپاره جوړشوی دی. هیوا دزموردی، پیسی زموردی، خومورپکی وړی او لغريو. مورد خوراک څه نلرو، کورونه نلرو.... دا سرکونه زمور په پیسو جوړشوی وو. ده ګوی (انگریزانو) سرکونه په لندن کی دی. دا زمور سرکونه دی، خومور اجازه نلرو چې پری وګرځو. هغه [انگریز]، هندوان د مسلمانانو پر ضد راپاروی... سیکان د مسلمانانو پر ضد راپاروی نن دری واره په کراواخته دی. څوک ظالم دی اوڅوک زموروینه زبینی؟ انگریز» ولولی: Mukulika Banerjee, The Pathan Unarmed. Karachi: Oxford University Press, 2000, p.60

دغه شان، د باچاخان د ژونداومبارزی لپاره ولولی: عبدالغفارخان زماڙونداومبارزه، کابل ۱۹۷۴ المريز کال (۲۵۳).

د بشردوست ایکنات ایسواران کتاب هم په ګټورومعلوماتو ډک دی:

Eknath Easwaran, Nonviolent Soldier of Islam: Badshah Khan, A Man to Match his mountains. Tomales, California: Niligiri Press, 1999. In his "Sources and Historical Notes" relating to this book, Timothy Flinders reflects on the names Pathan and Pashtun: "In British India, Pakhtun[Pashtun] became Pathan....Throughout <Gandhi's India,>in which most of this story unfolds, Badshah Khan's people were called Pathans whenever English was being used, and this is the word used in this book [by Easwaran]." Timothy Flinders elaborates on the Pathan/Pashtun issue: "Today, however, the word Pathan has decidedly colonial overtones reminiscent of British manipulation. When the British established boundaries around India, they used different words for inhabitants on either side of the line [Durand Line]: <Afghan> meant someone in free Afghanistan, <Pathan> meant a resident of British India. Among themselves, Badshah Khan's people continued-and continue-to refer to themselves as one, calling themselves (without distinction) Afghans, Pushtuns, or some dialectical variant. In these historical notes, we chose to follow current usage and kept the word <Pushtun>-as Badshah Khan himself did even in English after the British left, to emphasize the unity of his people." (p. 235).

د بادشاه خان او د هغه د ملګرو له اصلاحی او تويری خوئښتونو نه ، له نن نه اتیا (۸۰) کالونه وړاندی په (۱۹۲۹) کال کی د باچاخان په مشرى د «خدایي خدمتگار» خوئښت راپورته شو. باچاخان په سوله (عدم تشد د) ټولنیز عدالت، خپلواکی، پرمختګ، پوهنه (تعلیم)، ساده ژوند، مشوره، په پېښتوژبه، او د هسک خښتن درضالپاره د ولس په خدمت مین و. د پاکستان د خلق کولونه نړۍ څلور میاشتی وړاندی (۱۹۴۷) کال د اپریل په شیړ وېشتمه (۲۶) نیټه د باچاخان مشرحوي عبدالغنى غني د «زلمى پېښتون» په نوم یو تنظيم جوړ کړ. پوهاندجه انزیب نیاز د دغه تنظيم هدف د اسي راپیژنی: « دزمی پېښتون تنظيم جوړولو مقصد د شیرشاه سوری او احمدشاه ابدالی په تګ لاره د عمل تابیاکول وه. دزمی پېښتون کارصرف دېښتون قام مقصد او مرام پوره کول وو. دا خه سیاسی تنظيم نه وه. دا تنظيم دتشد د پاره نه وه. بلکې د دی مقصد دېښتون ولس بیداري وه. دا تنظيم دتشد د پاره نه وه بلکې د مرستی او ملګرتیا د پاره وه، چې د خپل ځان حفاظت ورته ګران وه.» جهان زیب نیاز، غنى غني دی، مخ (۱۱۳).

د برتانیي دور وستني وايسرا ماونت بیتن (۱۹۴۷) کال په کورکي Mountbatten یوه غونډه دمهاتما ګاندي، محمد علی جناح او باچاخان په ګډون جوړه شوی وه (۱۸ جون ۱۹۴۷ از کال). هله باچاخان ماونت بیتن ته رسمي د پیمانه ګران «پیمانه» نوم وړاندی کړ. ولولی: J.w.Spain, The Pathan Borderland. The Hague 1963, p. 199.

له دينه دری ورخی وروسته (۱۹۴۷) کال د جون په یو یشتمه (۲۱) نیټه په بنوکی لویه جرګه جوړه شو. په دغه لویه جرګه کی د پېښتو دې برخه ليک په اکله خوراغته اوخر ګنده پریکړه وشه. د بنود لویی جرګی لیکلی پریکړه هغه ملي لاسوند (سنڌ) دی چې په حقوقی، سیاسی او تولنیز لحظه ځانګړی اهمیت لري او له دی امله یې باید د تول متن داصل کوپی وبنو دله شي.

پیسوڈ جپل آدھکو فیصلہ اوکرہ

پیشانہ نه هندستان غاری ته پاکستان

دصوبه دجوکه۔ داسہبیل دمسبرانو۔ دخلائی خلیقانو افسرو تو
او دخانی پینتون دجر کے یوشکیر اجلام په یولیشم دجوکه ۱۳۷۰
په مقام دبنوں کین دخان امیر عجیل خان دصلوت دلانداوشو۔
دے اجلام په اتفاق سره دافیصلہ اوکرہ۔ چه په دے ملک
کین ددپنیو ازاد حکومت جو روشنی۔ چه دھنے دایین پنیاد بہ پاسلامی
اصلوجہوریت مساوات او اولی انصاف بانی اینیودے شی۔
دالجلام هرپنتون تاپیل کوی۔ چه دے اعلیٰ مقصد د
حاصلوں د پارک په یوم رکز بانی راغوند شی۔ او بہ دپنتون نه
د دبل چا اقتدارته صرتیت نه کری +

له طرفه صوبه ستر دلوئے جوکے نه ۶۶

د بنوپه لویه جرګه کې پخپله باچاخان حاضرو. د دغې لویی جرګه پريکره عبدالاکبر خان اکبر ولیکله چې په صوبه سرحد کې د کانګرس « داعمل مجلس » لوی منشی (سکرتر جنرال) و. « لیکلی پريکره خان امير محمد خان وراندی کړه، او مزید تائید (سيکند) بي ميا جعفر شاه کاكا خيل وکړ. » (د پوهاندجهانزېب نیاز سره زماتیلیفونی مرکه، امریکه، ۴ سپتیمبر ۲۰۰۷ کال). د بنو د پريکره د تول متن د اصل د کو پې (فکسيميلي) لپاره ولوی:

Djan-Zirakyar, op. cit., p. 332.

د بنوپه پريکره کې پام ورتکي دادی: دغه پريکره د پښتنو سمسکي ټولنۍ ياني ده گوی د اکبر ولیکله چې په صوبه سرحد کې د کانګرس « داعمل مجلس » لوی منشی (سکرتر جنرال) و. « لیکلی پريکره خان امير محمد خان وراندی کړه، او مزید تائید (سيکند) بي ميا جعفر شاه کاكا خيل وکړ. » (د پوهاندجهانزېب نیاز سره زماتیلیفونی مرکه، امریکه، ۴ سپتیمبر ۲۰۰۷ کال). د بنو د پريکره د تول متن د اصل د کو پې (فکسيميلي) لپاره ولوی:

Djan-Zirakyar, op. cit., p. 332.

د بنوپه پريکره کې پام ورتکي دادی: دغه پريکره د پښتنو سمسکي ټولنۍ ياني ده گوی د اکبر ولیکله چې په صوبه سرحد کې د کانګرس « داعمل مجلس » لوی منشی (سکرتر جنرال) و. « لیکلی پريکره خان امير محمد خان وراندی کړه، او مزید تائید (سيکند) بي ميا جعفر شاه کاكا خيل وکړ. » (د پوهاندجهانزېب نیاز سره زماتیلیفونی مرکه، امریکه، ۴ سپتیمبر ۲۰۰۷ کال). د بنو د پريکره د تول متن د اصل د کو پې (فکسيميلي) لپاره ولوی:

د پاکستان له جوړیدلونه یوکال وراندی په (۱۹۴۶) کې په شمال غربی سرحدی صوبه NWFP کې انتخابات وشول. په د ګوانتخاباتوکی د تول هندکانګرس او مسلم لیک دیوبل سره سیالی وکړه. که څه هم په صوبه سرحد کې پنځه نوی سلنی (۹۵%) خلک مسلمانان وو، انتخابات کانګرس وګټل اوپه پایله کې یې د باچاخان مشرورور داکټر خانصاحب د دغې صوبې اعلی وزیر و تاکل شو. دغه ديموکراتیک او قانونی عمل وښو dalle چې په برтанوی هند کې مسلم لیک د تولو مسلمانانو نماینده گې نشوه کولای. په صوبه سرحد کې له (۱۹۴۶) راهیسی د برتانیي وروستني ګورنر ګنرل او لاف کیرو Caroe شخصاً د مسلم لیک ملاتړ کاوه او کانګرس یې په دغه صوبه کې غیری طبعتی گانه. او لاف کیرو په خپل یوه لیک کې د برتانیي وروستني وايسرا (۱۹۴۷) ماونټ بیتن Mountbatten ته په ګوته کړه. چې ده (کیرو) په داکټر خانصاحب باندی ټینګار کړي وچې له خپل وزارت نه دی هندوان و شری او د کانګرس سره دی خپل اريکی غوڅي کړي. دا لاف کیرو دغه ټینګار غیری قانونی و او د ديموکراسی په ضدو. او لاف کیرو وايسرا ماونټ بیتن په دی قانع کړچې په صوبه سرحد کې دی بیان انتخابات وشی او له دی لاری دی دیپاکستان تحقق ته لاره هواره شی. ماونټ بیتن په خپل پلان کې رو سپارښته ومنله او دهند دویش لپاره یې په خپل پلان کې ورنویستله. دماونټ بیتن په خپل هند په دی اساس ونه ويشه چې چيری مسلمانان ډیروی، هغه ځای دی مسلم لیک ته ورو سپارل شی، بلکه چيری چې انتخاب شوی نماینده گان په مسلم لیک پوری تړلی وی. په دی اساس باید صوبه سرحد په متعدد هند پوری تړل شوای وای، نه په پاکستان پوری - ځکه چې هله په (۱۹۴۶) کې کانګرس انتخابات ګتلی وو. د (۱۹۴۷) د جون په

لومړیووړحکی د برتانی ستروزیراتلى اوویسرامونت بیتن دهند دخپلواکی دقانون مسوده معرفی کړه چې په دوه قلمروونویا حاکمیتونور اخر خیده. ده مدغه کال (۱۹۴۷) کال دجون په یوو شیتمه (۲۱) نیټه په بنوکی په رابل شوی لویه جرګه کی پښتو دخپل حکومت پريکړه اعلان کړه چې پاس پري و غږید م.

ده مدغه کال په جولای کی په صوبه سرحد کی بیاننتخابات (ریفرندم) وشول چې گورنرجنرل اولاف کیرو Caroe پری وايسرا منت بیتن ته سپارښته کړی وه. دوزیرستان په وانه کی انگریز کوماندان رات Roth ددغه ریفرندم اختيارمند (کمیشنر) و. «توله عملیه ځانله د برتانوی عسکری افسرانوپه واسطه اداره کیدله»

“ Brigadier J.R. Roth, Commander of The Wana Brigade, was appointed referendum commissioner. The entire process was supervised exclusively by British Army officers without assistance from the political service of Indian officials.” (Spain, op.cit, p.198).

باچاخان (عبدالغفارخان) لیکی چې په نور هند کی نماینده جرګی (ریپریزنتیو اسیمبیلیز) representat. assemblies و پونسل شوی چې په هندکی پاتی کیږي که پاکستان ته ورځی، په صوبه سرحدکی نماینده جرګه دانتخاب له حق نه محرومه شو. باچاخان زیاتوی چې انگریزان باید په ریفرندم کی «بی طرفه» وای خوپه رای اخیستلوکی یې لاس و هنی وکړی:

“They also posted police and army personnel at the polling booths and even forged the signatures of the people who did not want to take part in the referendum.” Badshah Khan, My life and Struggle – Autobiography. New Delhi, 1969, pp.177 and 179

عبدالغفارخان، زماڙونداومبارزه، کابل ۱۳۵۳ (۱۹۷۴) کال، مخونه ۱۸۲ تر ۱۸۳. دمسلم لیگ او محمد علی جناح لپاره ناشونی او غیر عملی وه چې د پاکستانی پنجاب په واسطه له هند نه لیری پرته پښتونخواهی په متعدد هندکی پاتی شي. دغه جغرافیا یې دلیل هغومره چې ظاهر اعملی بنه لري هغومره په باطن او عمل کی دخداوردي: که نیمايی پنجاب (پاکستانی پنجاب) پښتونخواه متعدد نه بیله کړي وه، نودغربی پاکستان او شرقی پاکستان (بنگلادیش) تر منځ خوتول غت هندپلن شوی و؟! دلویڈیز پاکستان او ختیز پاکستان تر منځ جغرافیه ولی له پامه و غور حوال شوه؟

په هاندجهان زیب نیاز چې دار و ابنداباچاخان او ار و ابنداباچاخان صاحب خورزی دی، څلورکالونه وراندی په (۲۰۰۵) کال کی خپل ژوندلیک په څلورسوه نهه اویا (۴۷۹) مخونوکی چاپ کړیدی. جهان زیب نیاز چې د (۱۹۲۷) کال په نیمایی کی زیریدلی دی، په پنځلس کلنی کی یې د سیاسی بندی په خیردانګریز انو دظلم خوندوڅاکه. لوړۍ یې د چارسدي د تحصیل بند یخانی ته واچاوه. هلتہ چې ورباندی دزرین اباد د نصرالله خان اود پرانګوډ سردارخان سترګی ولګیدلی، په خندايی کی یې ورته وویل: « عجیب فرنگی دی - د ما شوما نونه هم یږیوی.» وروسته له دی ده ریبورجیل ته ولیوں شو. هلتہ یې له ورایه باچاخان ولیدچی د کوارانتین په چمن کی ګرځیده - « اومى لیده خوسپا ھیانو ورپری نښودم.» جهان زیب نیاز، زماد ژوندقیصه: څه اوریدلی، څه لیدلی. اهتمام: بهارونه کتاب کور غریب اباد، تهکال. چاپوونکی: ملت پرینټر، لاھور، ۲۰۰۵، مخونه ۵۴، او ۶۲).

د په هاندجهان زیب نیاز دا پندکتاب چې د (۲۰۰۲) کال د نومبرپوری معلومات پکی خوندی شوی دی، داوري دلويه کچه پېړې لیدلو ولاړ دی او داصلی منبع (پرايمري سورس) په خیربه د خیرونکولپاره دحوالی کتاب وی. زه له دی مهم کتاب نه یو خواورده اقتباسونه وراندی کوم چې زماد دی لیکنی سره اړخ لګوی:

«په متحده هندوستان کښی چې د قانون سازی اسambilی د پاره ممبران منتخب کیدل نوچونکه په صوبه سرحدکښی زمور اکثریت وو. نوزمور اسامبلی په یوه خوله باچاخان د صوبه سرحدله طرف نه قانون سازی اسambilی ته او لیوړه - چې کله تقسیم او شونو باچاخان هم هغسي د قانون سازی اسambilی ممبر پاتی شو. او د پاکستان د جوړیدو سره چې کله د پاکستان د قانون سازی اسambilی اجلاس راوغونښت نوباتخان ته هم بلنه راغله او هغه بغیردځه وینانه اجلاس له روان شو. په قانون سازه اسambilی کښی یې سوګندپورته کړو. ددی نه روښانه حقیقت بل څه کیدی شي چې باچاخان پاکستان منلی وو. په هغه اجلاس کښی یې تقریر هم او کړو او د پښتو د حقوق مطالبه او کړه - مولانا تمیز الدین صاحب د قانون سازی اسambilی سپیکر منتخب شو. شپږ له لیاقت على پاچاخان میلمه کړو.» لیاقت على د پاکستان لوړۍ وزیر اعظم [چیف مینیستر] و. باچاخان یې بنګلی ته ورغی دواړه د بنګلی په چمن کی ګرځیدل په دغه مهال «ناګهانه» لیاقت على د باچاخان نه یوه پونښته وکړه چې له «تعصب نه ډکه» وه. باچا خان یې و پونښته چې خان صاحب:

“Are you loyal to Pakistan[?]”

باچا خان ور غږ ګه کړه چې:

“I am loyal to this land, not to you, because I do not believe that you are loyal to it.”

خبری چې پای ته ورسید لی، او باچا خان رخصت شو، بله ورخ محمد علی جناح صاحب¹ باچا خان «سره خبری اتری شروع کړی او دا خبری تربیږ وورخو پوری جاری وي - باچا خان ته بې وېیل چې راوړاندی شه ماسره ملاوټره او ماددي غلونه خلاص کړه. جناح صاحب ته خپل ملګری معلوم وو- چې د اټول مطلب اشنادی او د کرسی یاران دی. ملک سره بې خه همدردی نشيته - عبدالرب نشتري چې د جناح صاحب بنی لاس وو- درسل ورسایل وزیر وو- او چې د هندوستان او پاکستان د ریل د انجنونواوې بیوویش کیده نو دی ظالم پکي بلا حساب اوواهه. ددی پته جناح صاحب ته اولکیده. په هغه فوراً څه چل او شو- چې زما اعتباری خلق داسی دی - نو دنور چانه به زه څه ګیله او کرم - پاچا خان ته بې د اټوله قیصه او کړه - ده ګه او د باچا خان ډېری بنی خبری اتری او شوی - او باچا خان ورته او وېیل چې که خیروی ته سرحد ته راغلی نوزه به دی مرکز عالیه سردریاب ته بوئم . او د خپل ملګر و پېژندګلو به درسره وکړم. او مانه چې دوطن دابادی دپاره څومره تعمیری کار غواړی زه هغې ته تیاریم. دا خبری چې مطلب اشنا خلق و اوږیدی نو رپندي پری راغی. چې که د جناح صاحب او د باچا خان ورورولی قایمه شوه نوزموري پکښی څوک تپوس کوي. او خاص کړې قیوم خان خودا خبره ډېره بدھ او لکیده. باچا خان چې واپس سرحد ته راغی نو د کونسل اجلاس بې راوړونېت. او په هغې کښی بې فیصله او کړه چې د جناح صاحب د شاهانه استقبال د ګورنمنټ هاووس نه تر سردریابه کاوو. د لته د اتیاری شروع شوی او هلتہ مطلب پرستو خپل څلی رابنکی، لیاقت علی او قیوم دیوبل سره جرگی شروع کړی. چې زمانه خوبه ټول د اسامبلی ممبران ولاړشی. زما په صوبه سرحدکی بیاځه حیثیت وي.

چې جناح صاحب سرحد ته راوړ سیدنودی یار انوبياډه ګه غورونه ډک کړی وو. هغه باچا خان له سوال جواب او لیړه چې ته ګورنمنټ هاووس ته راشه. باچا خان په صباله ورځی. جناح صاحب ورته یواخبار راواختست او وو یویل چې تاویلی دی چې پاکستان د شګوت پکی دی که ما ورله لته ورکړه نو هیڅ به نه وي. باچا خان په دی خبره ډېر خفه شو. هغه ورته په جواب کښی او وو یویل چې دامانه دی ویلی نو ورته بې او وو یویل چې ددی تر دیدا وکړه. هغه ورته او وو یویل چې تر دید بې په څه کښی او کرم. اخبارونه ټول د حکومت دی هغوي زما یوتکی هم نه چاپ کوي. زما یواخبار وو «پېښتون» هغه هم تاسو بندکړو. نواوس څه او کرم. ستامخ کښی تر دید کوم. چې دا په ماپوری چا هسی غلطه ترلی ده. خوب بابا پوی شوچی دیار د ماغ ټولوا کیانو برابر کړی دی. جناح صاحب ورته او وو یویل چې زه سره دریاب ته نشم درتلی ځکه چې تاسو زماد وژلو پروګرام جو رکړی دی. بابا ورته په خنداشو. چې ستاپه وژلو به ماله په

¹. محمد علی جناح د پاکستان کورنر جنرل و.

ګوتوڅه راشی. زه خوداملک او دا قوم ابادغواړم تباہ کول یې نه غواړم . خواخرداجی مطلب پرست کامیاب شو. باچاخان رخصت شواوقيوم په سختوفيصلوکولوسوج شروع کړو».

مخونه: ۱۲۸ - ۱۳۱

د جون (۱۹۴۸) په پنځم د جهانزیب نیازکالج دکرمی د رخصتیود پاره بندشو. «زه کلی ته راغلم اوښه په درزموکارشروع کړو. باچاخان په دغه ورڅوکښی دکوهات بنو په دوره روان ووچی حکومت سره د سالارمنیرخانه اونجوماما گرفتارکړو. اودغی سره عامه گرفتاری هم شروع شو. ولی دادایی هم او尼یوه. غنی داداهم گرفتارشو. غرض داجی حکومت څوک لبردکارکتل نو هغه یې جیلونوته وردنه کړه. د اسامبلی ممبران یې داول نه گرفتارکړی وو. ډاکټر [خان] صاحب خوداول نه په ایښت ابادکښی دسعده الله خان په بنګله کی نظربندوو. د ډیرو، پینسور او هریپور جیلونوبیاخولى وازی کړی وی. اودوطن اوقام پتنګان یې رانغختل. پېښون رساله داول نه بنده وه اوخدایي خدمتګارتحريک ته یې هم ستړگی خرى کړی وی». پوهاند جهانزیب نیاز زیاتوی چې:

باچاخان «خويی نیغ منټګمری [بند یخانی] ته رسولی وو. زه چې کله دکالج نه راغلم نونیغ شاهی باغ ته د [څلپلي خور] تاجولیدوله لارم څکه چې د ولی دادا د گرفتاری نه پس مانه وه لیدلی [تاجو په ولی خان واده وه، او جهانزیب به ولی خان ته دادا وايه]. چې ورغلم نوراټرغاره وتله اوپه ژراشوه. ماورله ډاډورکړو. بیامی ورسره یوڅوورڅی تیری کړي. خوپه دویمه دریمه ورڅ به خامخاورتلم. غالباً د جولاۍ دیرشم تاریخ وو. تاجونسرین [د ولی خان لور؟] رزروته رالیږلی وه ناجوره وه ويیل یې چې دا ډاکټرله بوڅي. زه ورسره په تانګه کښی کښیناستم ډاکټرله می بوتله په دغه ورڅ زمادوست وزیر محمد... اودهغه ملګری ساده ګل هم راغلی وو. ټوله غرمه موښه ګپونه لکولی وو. هغوي هم راسره کښیناستل چې موربه هم درسره د ګړی پوری لارشو. چې تحصیل ته روان شونوګری سره نژدی راله دوه تانګی ډکی د پولیسومخی له راغلی. مور ا وختنل ويیل موبیاچاپسی روان دی. هغوي می دواړه ګړی سره کوزکړل. زه اود تاجونوکرد تحصیل هسپتال ته لارو. نسرين موډاکټرته اوښنوله داروو غیره موواخیستن اوواپس کلی ته روان شو. چې هجری ته ننوتونوڅپر د پولیس نه ډک وو. ماوییل خير. چې کورته لارم مورمی اوڅورمی راته په خفګان کښی اووییل چې تاپسی خوبیاپولیس راغلی دی ماوییل وی به نودازموږ ژوند دی. دهغوي نه می رخصت راواخیسته او بودوه جوره جامی می دخانه سره راواخستی. اوراغلم. تائیدار صاحب را پاسیده هنکړی یې راته واچولی اوواپس په تانګه کښی د تحصیل حوالات ته راغلو او دلې ساعت د پاره یې حوالات کښی او ساتلم او بیا یې جیل ته دننه کرم.» مخونه: ۱۳۳ تر ۱۳۴.

پوهاند نیازد چا رسد خونبری او ژیوونکی واقعه داسی انحصارکری ده:

د چارسدی خونبری واقعه «د جناح صاحب او قیوم حکومت جورکری وه». دابینه داسی وه: د صوبی خدای خدمتگار دافیصله کړی وه چې په (۱۲) اگست د (۱۹۴۸) ز کال به «موردباقاخان د ګرفتاری برخلاف احتجاجی جلسه په غازی ګل بابا کښی کاوه. او حکومت دافیصله کړی وه چې تاسودغه جلسه نه شی کولی یعنی دخپل لیدرسره دزیاتی کولو برخلاف تاسواوازنه شی ويستي. خودای خدمتگار چرته منع کیدل. ۱۲۱م اگست دشپې شپې په زرگون خدای خدمتگار د پیښور، نوبنار، صوابی، هشنگراود صوبی د ګټ نه راوجلیدل اکړۍ حکومت اکثری لاری بندی کړی وي. تریفک یې بندکړی وو خوددغی باوجود په زرگونو» سرتیرو ځانونه چارسدی ته ورسول، «سحر وختی چې خلک او لیدل نودغازی ګل بابا په جماعت مشین ګونه لګیدلی وو. او د فرنټيرفورس ځوانان په دیرلوی شمیر کښی د جماعت په احاطه د پاسه او چاپیره ولاړوو. او په توپکواو مشینونوی ګوتی اینې وي.

د چارسدی ناكه بندی شوی وه. نه دننه نه څوک بهره تلى شواونه د بهره دننه راټلی شو. جلوس په بابره کښی دفصیح باچاپه ځای کښی تیار شواو فیصله یې او کړه چې موربه د جلسی سالاروو، دجلوس په سرکښی روان وو. جلوس دخلقد د ېروالی په وجه په څلورو پنځولارو د غازی ګل بابا جماعت ته راروان شو خوچې جلوسونه دکلی نه راوطل او د جلسی ځای ته ورنزدی شونود فایر [اوربل] حکم او شو. او ظالمانو داسی فایر او کړولکه د مرزو یې د سرو جامو ځوانان او غور حوال. جهنده چې د چاپه لاس کښی وه هغه ته به یې سپین ملنګ وی. هغه خوپه اول ډز شهید شو. خو جنده یې پریوت ته پری نښو دله. او د غسی بی شمیره ځوانان پری شهیدان شو. عجیبه نظاره وه.

يوخاته توپی مشینونه

د پاکستان دواړه فوځونه

بل خواته قام خالی لاسونه

مقابلی ته می کتل حیرانیدمه

مرګیه مه راچه در حمه»²

پو ها ند جهانزیب نیاز د چارسدی خونبری پیښی ته داسی دوام ورکوي: میر منو قران مجیدونه «په سرکړی وو. دجلوس سره سمی رواني وي، دیری شهیدانی شوی، دیری زخمی شوی.

². د اشعار د عبدالعالیک فدادی.

زمور دسبق یوم لکری چې حمید الله نوم یې وه، او د زرین اباد د نصر الله خان زوی وو هغه هم پکښی شهید شواو کویزد ن کړی جینی ټنی پاتی شوه. ګل دادا، مصلح الدین، نیاز محمد، بهاء الدین دوی تولو خان رارسولی وو. او د فرینټر فورس او پولیس سپاهیان خور تاجود میدان په منځ کی ولاړی وو. مری یې راغوندول. اولوپتی به یې شلوی او زخمیانوله به یې پری زخمونه ترل. ډیر مری حکومت ډچار سدی په سیند کی لا هوکرل اوور ثاوله یې ورنه کړل. مابنام تیاره قیصه ختمه شوه. او د فرینټر فورس او پولیس سپاهیان دخلکو په کورونون نوټل شروع شو. ډیری سترداری یې بی ستړه کړی. د کورکالی کندولی کتونه یې مات کړل. نارینه به یې برښد کړل. ختنی به یې پری او تپلی او بیبا به یې کورته په زوره ورد ننه کړل. د شمر او د یزید ظلم دخلکو هیرشو. او خه ورخی پس یې د چار سدی تحصیل تول کلی جرمانه کړل. زمور کلی لس زره روپی جرم وو. [میا] جعفر شاه قیوم ته ویل چې د اجرمانه هم د دغه یوکورنه واخله. د اتول ورانی هم د دوی دی. نود رزرو جرمانه یې زماد دوورونونه واخیسته او دی انصاف ته گوری چې زه په دغه ورخ په جیل کی ووم او دی ظالم حکومت زه هم پنځه سوه روپی جرم کړی وم. هغه یې زماد جایداد نه وصول کړه. په هغه ورخوکښی پنځه سوه روپی هم د یرلوی شی وو. او بس یوئل بیاګرفتاری شروع شوی. هم په دغه ورخ یې سالار امین جان خان ګرفتار کړو او پینور ته یې نیغ راوست. زمور بارک ته یې رادنه کړو. هغه توله قیصه مونږ ته او کړله. مور تول په دی ظلم ډیر خفه او دلکیرشو. خوڅه موکولی شومور مظلومان وو. او قیوم، جعفر شا او جنا صاحب ظالمان. (مخونه: ۱۳۸ - ۱۳۹)

جهانزیب نیاز په جیل کی د دوستانو په مشوره او اخلاقی بشري مرسته له جیل نه دیوی میاشتی لپاره خلاص شوچی په اسلامیه کالج کی خپل پاتی ازمونی (امتحانونه) بشپړی کړی، او بیا بیرته جیل ته راشی. «زماد بند تقریباً دوه کاله برابریدل» (مخ ۱۶۳). د ګلی ګری عبدالرحمن خان «هغه وخت د اسمبلی ممبر او د جیلونو معاینه کوونکی مقرر شوی و» کله چې جیل ته راغی، زرین خان کاکا «د روازی له ورغی» او د جهانزیب نیاز په کیسه یې پوه کړ. «هغه فوراً کاغذ را او خیست او حکومت ته یې زماد پاره د یوی میاشتی پېرول ولیکل» (مخ ۱۶۴). جهانزیب نیاز د اسلامیه کالج د مدیر دغت منشی لالا فضل کریم سره وکتل. لالا فضل کریم چې «دیر بنه سری و» د جهانزیب نیاز کیسه یې د کالج مدیر برادرتن ته بیان کړه. برادرتن چې انګریزو «مانه تپوس او کړو چې ته چېرته وی. ماورته ویل چې حکومت جیل ته بو تلی وم. ویل قتل دی کړی دی که خه بل خه. ماویل چې هیڅ می نه دی کړی خوراته وايی چې پاکستان درنه یې بېری. ویل داخوڅه خبره نه ده زما په کالج کی دی خه ندی کړی، حکومت زمانه تپوس قدری نه دی کړی نو خنګه تاګر فتاروی. فوراً یې

[وزیر اعلیٰ = چېف مینیستر] قیوم ته ټلیفون وکړو.» (مخ ۱۶۶) د اسلامیه کالج مدیر برادرتن «راته ويبل چې ماوزیر اعلیٰ [قيوم] سره خبره کړي ده هغه ستاپيرول یوه بله میاشت هم زیات کړو.» له پېرول نه مطلب د پوهیدونکي (محصل) معاش یا جیب خرڅ دی. قایم شاه باچا چې د اسمبلی ممبرو، دقیوم خان پیغام یې جهانزیب نیازته ورورساوه «چې جهانزیب ته اووايې چې مااووینی نوماورسره سباسهرلس بجی وخت مقررکړي دی. ته ورشه شیرمحمدنومی سېرى دی داده ګه پې - اى^۳ وو. هغه ته اووايې چې زه نن وزیر اعلیٰ صاحب راغوختی یم. هغه راته ويبل چې ته جهانزیب نیازی یې ماوبیل هاو. هغه دننه ورغی اوواپس راغی ويبل یې ورځه. زه دننه ورغلم قیوم راته پاسید. د یړه مینه یې راسره اوکړه. بیایی راباندی چای اوڅکله. بیایی راته ويبل چې داڅه معامله ده. زه دی پرنسلپل [دکالج مدیر: برادرتن] را په مخه کړي یم.»

جهانزیب ور غږ ګه کړه چې: « دابه تاسوته پته وی چې زمازنده ګی موتباہ کړه. ويبل ماخوستازنده ګی نه ده تباہ کړي. داخوته [میا] جعفر شاه ګرفتار کړي یې . پې - اى ته یې او ويبل چې ورشه جعفر شاه ته او از کړه اوورته اووايې چې د جهانزیب نیاز فاییل راوړه. میا صاحب فاییل په ترڅ کښی نیولی وواوراغی او نیغ ده ګه مخکښی ولاړوو. او زه په کرسی کښی ناست ووم. سوچ می کاوه چې څوک خپل ضمیر خرڅ کړي ده ګه به د ګه حال وی. د اجعفر شاه چې به د باچا خان په خواکښی ناست وو. نومورته به د زمری نه زیات بنکاریده. خوضمیری خرڅ کړي و. نو نن لکه نوکر د صوبې دوزیر اعلیٰ په مخکښی ولاړدی. قیوم ورته ويبل چې هلكه دافاییل راکړه چې جهانزیب نیازته او بشایم چې دی مانیولی دی اوکه تا. چې فاییل یې ماته او بنود. نو میا [جعفر شاه] صاحب پری په خپل لاس لیکلی وو. اگرچې هغه له انګریزی نه ورتله، خوکیدای شی په سکرتیری یې لیکلی وی چې:

“Jehanzeb Niaz is more dangerous than A[bdul] Ghafar. He should be immediately arrested.”

قیوم ويبل او دی کتل. ماوبیل هو خومش رو زیر خونه یې نو ته څه تحقیق نه کوي. چې د استوپنیانو سره ظلم ولی کیږي. ويبل باچا [میا جعفر شاه] ور کړه جواب. باچا ګونګ ولاړوو. هغه ته ويبل ته ټه او ماته یې ويبل چې مادر له پېرول یوه میاشت بل هم زیات کړو. او انشاء الله په د ګه میاشت کښی به دی درهایی ارد راوشی. سبق ته مخه کړه.» (مخونه: ۱۷۰ - ۱۷۲) میا جعفر شاه کاکا خیل د تعلیم وزیر واود بنو دلوی جرگی (۲۱ جون ۱۹۴۷ از کال) پوری د کانگرس غږی و. د ۱۹۴۵ پوری قیوم خان د کانگرس غږی و. قیوم

³ P.A.= Personal Assistanat (منشی، قلم مخصوص)

خان او میا جعفر شاه دواړه دیاکستان په جو ریدلو سره د مسلم لیک غږی شول.
دبی درباره ملي ژبی ملي شاعر اروابناد محمد مامین ملنګ جان په خپلوملی نغموکی څه دپاسه
پنهوں کالونو وړاندی ويلى وو:

وزیر مسید شوستړی په جګړو کی

خانان د باجور دی کړی سیلونه په حجر وکی

په ربنتیاچی وزیر او مسید د خپلونکو غرونو ګوربستان دی او د خپلو اکی پښتني روحي سیلان
دی. وزیر او مسید «رت» پښتنه دی او هیچاته «تیته» نه وايی. په شلمه پیری کی ده ګوی غښت
مشر ایپی فقیر وچی په (۱۹۶۰) کال کی په حق ورسید. د دغه میرنۍ پښتون په مشري
وزیر او او مسید دانګریزان او پاکستان په مقابل کی تودپاڅون غوره ګنلی و. د ډیورند د ترون
په ضدکلک وسله وال پاڅون په (۱۸۹۷) کی دوزیرستان په مدخلوکی پیل شوابیاتیرا،
مومندو، ملکند، باجور او چترال ته وغهیده. د افغانستان د خپلو اکی په جګړه کی جنرال محمد
نادر شاه دوزیر او او مسیدو په مت انگریزان په تل او وانه کی په ګوندوکړل. د افغانستان د نجات
په جګړه کی محمد نادر شاه دوزیرستان له لاری (۱۹۲۹ زکال) افغانستان ته راننوت اود
وزیر او، مسید او د پکتیاو الوپه میرانه او د مفکر وزیر محمدکل مومند په لارښونه بی دکابل
تخت د کلکانی حبیب الله (بچه سقاو) له ګډوپی نه را خلاص کړ. له نن نه نبردي درې کلونه
وراندی (۲۰۰۶) کال په سپتمبر کی دوزیرستان خلکو پاکستان دی ته اړکړچی دشمالی
وزیرستان په میرامشاہ کی ورسه ترون لاسلیک کړی. د پاکستان له خوادغه رسمي ترون
يوڅل بیاښی چی د ډیورند کربنې باطله ده. د شوروی یړغل پر رضې په جهادکی خود ډیورند
لیکه بنی بنی شوه او توله نړی یې په ماھیت پوه شوه. که د ډیورند لیکه شته واي، د تاریخ بی
ننګان (شوروی فوځونه) به څنګه له حیرتان پل نه سرتیبی وتنی واي!؟ د ډیورند لیکه دومره
سپیره ده چی پخپله مارتیمر ډیورند هم پری شکمن دی چی بین المللی پوله به وی. ډیورند په
دی پوهیده چی او به په ډانګ نه بیلیروی. د ډیورند د نا چلي او سپیره لیکی په اوږدو کی د
پښتون ولس غور ځنګونو د شوروی اتحاد امپراتوری رانسکوره کړه، د برلین دیوال بی
ړنګ کړ، له ويشنل شوی جرمنی نه بی یو جرمن ملت جوړ کړ، اود ختیزی اروپا ملتونه بی
د خپلو اکی سندره ورزده کړه بخو له دی سره جو خت «د تمدونونو د تکر» خبره را وو تله ()
د تمدونونو د تکر لپاره ولولی: زیرک یار، دنوی سیاست الجبره، ۱۹۸۹ - ۲۰۰۵ زیبیز کال.
څپرندوی: د پښتني کول تور د ودی او پراختیاتولنه - جرمنی. چاپ ځای: دانش څپروندوی
تولنه، پیښور، ۲۰۰۶ زکال، مخونه: ۶۰ - ۸۷). او س د ډیورند په سپیره لیکی پسی د
امریکی او د ناتو وسله وال څواکونه ورغلی دی- بی له دی چی د خپل تیر ستر غلیم
شوروی اتحاد نه بی زده کړه کړي وي.

دھر قبر سرته جگی تیزی توری
دلته مرد قبر لاس را باسی جنگ کړی
میر ویس خان او احمد شاه یې پس له مرګه
لالګیا دی دافغان په نامه ننگ کړی
(عبدالروف رفیقی)

په خپل دغه شعرکی عبدالروف رفیقی هغه لیک انخور کړی دی چې یوه شوروی عسکر
پری خپله میرمنه په غور و هلی وه.

(اتم)

داتکی دیاکستان په جوړولورا خرخی. محمد علی جناح چې اصلًا د بمبی په اسماعیلی شیعه مذهب پوری ترلی و، د مسلمیم لیگ مشرشو. د بنود لوی جرگی له پریکړی نه یوه اونی وروسته (۱۹۴۷ زکال) دجون په ۲۸ مه نیټه محمد علی له دهلى نه داستماری سرحدی صوبی پښتنه په غورونو وهل چې باید «لومړی مسلمانان او بیاپنان» وی. که بناغلی محمد علی جناح په تاریخ پوهیدلای، د غسی بی خوندہ خبره به یې نه واي کړای. هغه دانګی چې انگریز انو به پری پښتنه وهل، د پاکستان جنډ ورنه جوړه شو. جناح زیاته کړه چې که صوبه سرحد دیاکستان په قانون سازی جرگی به Assembly کی ګډون ونکړی، «فاجعوی تقدير» (پیز استیرس فیت) ېی په برخه شی. د اقتباسونولپاره ولوی تازه چاپ شوی کتاب:

Axel von Tunzelmann, Indian Summer. New York: Henry Holt, 2007,
p.352, footnote # 36.

په برтанوی هندکی ملي خوختنیت زور میندلی و، اوله دی امله انگریزانو دیو اسلامی پاتک اچولوته ارتیالرله. دغه ارتیا په برтанوی هندکی په یوه اسلامی خوختنیت ډکیدلی شو. په جنوبی افریقا کی دبرتانویانو پر ضد بورانو پاخون وکړ (۱۸۹۶ - ۱۹۰۲ زکال)؛ پښتو د دیورند په سرحد پسی وسله وال پاخون پیل کړ (۱۸۹۷ تا ۱۸۹۸). په (۱۹۰۵ زکال) کی اسیا یی ملت جاپان اروپا یی قدرت روسيی ته ماتی ورکړه. په همدغه کال (۱۹۰۵ زکال) کی بنګال وویشل شو. په افغانستان کی هم دملی مفکوری لپاره ور شو جوړه شو، او محمود طرزی او نور ملت ګر افغانان یوبل ته دملی تو لونی په جوړولوکی نبودی شو. دغه پیښود برтанوی هند په لوړو هندی طبقو کی ملي شعور لاپسی غښتلی کړ. د برтанوی هند وايسرا

سردار مینتو (۱۹۰۵ تر ۱۹۱۰) د هندی چارو وزیر سردار مورلی (۱۹۰۹ تر ۱۹۱۰) ته ولیکل چی په هندکی دی «دشهزاده گانوجرگه» جوړه شي.

دعلی ګرد کالیج مدیراکو بالد Archibald (۱۹۰۵ - ۱۹۱۰) په زیز کال ۱۹۰۶ کې د مسلمانانو مشران دیته و هڅول چی د وايسرا سردار مینتو سره دی وګوری او هغه ته دی دا فلیت په خیر خپله اند یېننه څرګنده کړي. د (۱۹۰۶) کال د اکتوبر په لومړی ورخ وايسرا سردار مینتو ته د مسلمانانو یوه ډلګی ورغله. دغه استازی ډلګی له «اشرافو، جاګیردار انو، [د بر تانو یانوله] تعلقدار انو، قانون پوهانو، زمیندار انو، تاجر انو اونورو» نه جوړه شوي وه او مشری اسماعیلی - شیعه مذهبی اغا خان (۱۸۷۵ - ۱۹۵۸) وچی انگریزانو ته دیرو فادارو. وايسرا الارډینټو دغی استازی ډلګی ته وویل چی دعame انتخاباتو له مخی هر استازولی (ریپریزینتیشن) ناکامه ده، خوداچی دگروپونو دینی عقیدی او رواج ته پام وکړي. له دینه دری میاشتی وروسته ده مدغه کال (۱۹۰۶) د دیسمبر په دیرشمہ (۳۰) نیټه د نواب وقار الملک په مشری د مسلم لیگ ګوند جوړ شو.

چرچل Churchill چی د دو همی نریوالی جګری په مهال د بر تانی لومړی وزیریانی صدر اعظم (۱۹۴۰ - ۱۹۴۵) و، د بر تانی د ګټولپاره یې د پاکستان په جوړولوکی لاس لاره. نبودی یوه میاشت وړاندی (۲۰۰۷) کال په اګست کې یوکتاب را ووت چی په هندکی د بر تانو امپراتوری د ورستیو میاشتو په پیښو را خرخی: الیکس فون تانزلمن ، هندی اوږی: دیوی امپراتواری د پای پېت تاریخ، نیویارک، هینری اند هولت، ۲۰۰۷ :

Alex von Tunzelmann, Indian Summer: The Secret History of the End of an Empire. New York: Henry and Holt, 2007.

د لته د بیورلی Nikolz کتاب (Beverly Nichols, Verdict on India) ته ګوته نیول شوی ده چی په (کلکه محافظه کاره) ژبه لیکل شوی و. دغه کتاب چی په وینستن چرچل یې اغیز اچولی و، استدلال یې الیکس فون تانزلمن داسی راند کړي دی: بر تانی له هند نه وتلي نشي، خوداچی «مسلمانانو لپاره یې یو جلاهیواد» جوړ کړي وی. الیکس فون تانزلمن دو وینستن چرچل له خولی کاړی:

” I [Churchill] agree with the book[Verdict on India] and also with its conclusion – Pakistan”

یانی وینستن چرچل د بیورلی نیکولز د ذکر شوی کتاب او د هغه د پایلی یانی پاکستان سره توافق لاره. د چرچل د دی اقتباس سره جوخت، الیکس فون تانزلمن زیاتوی چی له پاکستان نه د

چرچل «خرگند ملاتر» په دی کې «اغیز من» شو چې په نړی کې «لومړی نوی [مادرن] اسلامی دولت خلق شی» او د هند د یووالی «روستنی هیلی ویجاری شی».

"Churchill's vocal support of Pakistan would be instrumental in creating the world first modern Islamic state and in sabotaging any last hopes of Indian unity."(pp.126 – 127).

یومخ وروسته الیکس فون تانزلمن لیکی چې محمد علی جناح (1946) کال په د یسمبر کې په لندن کې وینستن چرچل ته بېرنبردی شو. جناح به خپل لیکونه چرچل ته په مخفی نوم (میرمن الیزابیت ګیلیات) لیږل. چرچل ورته د میرمن ګیلیات Gilliat نوم ورکړی وچې «د چرچل منشی وه.» الیکس فون تانزلمن زیاتوی چې «که جناح ته د پاکستان د پلارپه سترګه کتل کیږی، چرچل باید د پاکستان د تره مقام ولري، اوله دی امله باید د سیاسی اسلام په راژوندی کیدلوکی دیوی مهمی څیری مقام ولري.»

"... Churchill must qualify as its uncle, and therefore, as a pivotal figure in the resurgence of political Islam." (p.128).

د (1917) کال په نومبر کې د برلنیو چار وزیر ارترا بلفور Balfour د خپل حکومت دریخ و بنود چې په فلسطین کې به د یهودانو د «ملی هیواد» د جوړولو ملاتر کوی. نژدی څلورکاله وروسته بلفور په کورکې په خصوصی غونډه کې د برلنی ستروزیر (صدراعظم) لویید جورج او بلفور په برلنیه کې د صیهونستانو یوکلک او سروال شخصیت داکټر خایم وايچمن ته دا د ورکړی هغوي دواړه په پای کې (ایوینچوالی) د یهودی دولت پلویان وو. کله چې په فلسطین کې د صیهونستانو د سلوډقاچاق خبره راپورتله شو، د هغه مهال د برلنی د مستعمره وزیر وینستن چرچل دا کټر خایم وايچمن ته «سترګه وو هله» چې فلسطین ته د فاچافی و سلور اوړل «موږ ته پروانلری، خوګریزی پریمه» : "We won't mind, but don't speak of it." Quoted by Margaret MacMillan, Paris 1919: Six Months That Changed the World. New York: Random House, 2001, p.425.

د دی کتاب لیکواله مارګریت مکمیلن د برلنی د ستروزیر لو یېد جورج (1919 - 1922) کړو سی او په توران توپوهنتون کې د تاریخ پوهانده ده. دلته وینوچی د برلنی امپراتوری یو ځای مسلمانان په هند یانو پسی راپورتله کوي او بل ځای یهودان په مسلمانانو پسی. مسلمیم لیگ په (1930) کال کې د خدايی خدمتگار خوحبنټ سره همکاری رد کړه. دلیل یې دا چې د خدايی خدمتگار خوحبنټ د انگریزانو په ضدو، خوانگریزان د مسلم لیگ په ملاتر کې

وو. ولولی: باچاخان، زماڙونداومبارزه، کابل ۱۳۵۳ (مریزکال ۱۹۷۴)، مخونه: ۱۰۶-۱۰۵). محمدعلی جناح فکرنه کاوه چې په برتانوی هند کی له دوه سیالانوله منځه به یوچان «اینډ یا» ونوموی . خوکله چې د برتابنی وروستنی وايسرا ماونتین ورته وویل چې نهرو او کانگرس د خپل هیواد لپاره د اينديا نوم غوره کړي دی، دماونت بيښ له خولي جناح «عصبانی» (فیوربیس) شو. په دغه نوم کی دهند د نیمي وچې اهمیت اولومري والي (پرایمسي) غلى شوی و- داهげ څه ووچې پاکستان بی دمنلووس نه لاره. تاریخپوه جان کیي ليکي چې د (اینډ یا) په نوم کی یوتاریخي نزاکت غلى شوی دی: اينديا حائله اصلا هغې سيمی ته ويل کidleه چې د «ایندوس» (اباسیند) په خوا کي پلنې شوي ده. ياني « د اينديا نوم د ايندوس [اباسیند] سره خپلوي لرى.»

”... with which the word is cognate“

دا هغه سيمه ده چې له اوسنی هند نه په غټه کچه په بھركی پرته ده، خوپه غټه کچه داوسني پاکستان په دننه کي. د برتابنوي هندپه ويسلوسره نه یوائي داچي دهند درې زره کلن زور تمدن Harappan داوسني پاکستان په خاوره کي ميلمه شو، بلکه اوسنی هندته دتول هند د اسلامي تمدن خورابنکلی ابادي و رورسيدلی. په دی دول یوبل له تمد نی هویت او ويارنه وشرل شول. ولولی مورخ:

John Keay, India: A History. New Yew York: Grove Press, 2000, pp. 56 - 57

جواهر لعل نهرو د خپل نوی هیواد نوم د Indus سره له ګډهویت نه را وویست او په دی دول بی پاکستان له تاریخي هویتی چینی نه محروم کړ. اوس نو پونتنه داده چې پاکستان څه ته وايی؟ د پاکستان نوم د مسلم ليک دلاهوري په Resolution کي Lahore ۱۹۹۴ (د مارچ میاشت) نه دی یادشوی. تردغه مهاله د پاکستان نوم «يواكادميک تخیل academic fiction وه.

له نن اته اويا (۷۸) کالونه وراندی په (۱۹۳۱) کال کي دبرتابنی په کمبرج پوهنتون کي مسلمانانو ديو غبت اسلامي دولت د جورولوتصور انخورکړ. دغه ستريواد به له پېرو سيمواو هیوادونونه جوريږي او دهري سيمى ياهیواد دنوم لو مری توری به دنوم تركيب acronym جوري، خوله بلوچستان نه به پکي وروستي توری N (نوں) را خيستل کيری:

P(unjab), A(fghnia= North- west Frontier province), K(ashmir),

I(ran), S(ind), T(urkharistan), A(fghanistan), (Baluchista)N= PA ورکه شوی A(Bangal)= په دغه نوم کي د بنگال (ب) ده. پاکستان يانى د پاکانو هیواد،

په روحانی د ینی لحظ دنگهو pure اوپاکانو clean هیواد دی!
د بنګال دنوم استازی توری دپاکستان په ترکیبی نوم کی نه وه راغلی، خوبیاهم د پاک اونګه
په مانکی شامل و. ولوی: Keay, ibid., p.496.
ختیزبنګال (۱۹۷۱) کال په دسمبرکی دمجیب الرحمن په مشری اودهندپه مرسته په
بنګلادیش(بنګالیانو هیواد) واوبنت.

اختیزپاکستان اولویدیزپاکستان نومونه پای ته ورسیدل، اوپه دی ډول له ختیزپاکستان نه
بنګلادیش راوط، اوله لوید یزپاکستان نه پخپله اوسنی بونډی خونګه او پاک پاکستان.
محمدعلی جناح چی دپاکستان دکورنرجنرل دمقام لپاره ومنل شو، وینستن چرچل پری خوبن
شو. «هغه په جناح اعتمادلاره چی پاکستان په یوه داسی لارو چلوی چی دبرتانيی گتی به
تأمین کړی».

Winston Churchill “trusted Jinnah to run it[Pakistan] in a way that
would serve British interests” Alex von Tunzelmann, 2007, p. 180

(نهم):

«دو هندوستان... هندوستان هند و هندوستان مسلمان» (امیر عبد الرحمن)
له امیر عبد الرحمن خان نه او دېښتونخواهه یوه وتلى مشرافضل خان لالا نه واوری.
دېبورند د تړون په هد ف او عملیاتی الفاظوکی ابهام لیدل کیږي. دغه تړون دانګریز انوله
خواد زوراچولو او بدیورنکولوله لاری په افغانستان ورتپل شوی دی (مالی مرسته یې له
دولس لکو روپونه اتلس لکه روپوته جګه کړه). پخپله دېبورند افرارکری دی چې: «دهندپه
خواکی شامل قومونه باید دغسی ونه ګنل شی چې هغوي دننه دبرتانيی په منطقه کی دی»،
بلکه دېبورند زیاتوی چې هغوي به «یواحی په تخنیکی لحظ زموږ ترنفوذلاندی وی.» ددی
اقتباس لپاره ولوی دتاریخ پوه ډاکټر محمدحسن کاکړلیکنه: «دېبورنې توافق لیک بايد دېردمخه
باطل اعلام شوی واي» (لپه، دڅرک مدنی اوکلتوری تولنی دری میاشتني خپرونه، پرله
پسی شپږمه ګنه، ژمی ۱۳۸۵ لمریز، جنوری - مارچ ۲۰۰۷ زکال، مخونه: ۷ - ۹).
لاتراوسه چاد دېبورند دتړون داسی فارسی یانګریزی اصلی متن نه دی بنسودلی چې امیر
عبدالرحمن او دېبورند دواړو به په ګډه لاسلیک کړی وی (همدغه لیکنه).
داسی بریښی چې امیر عبد الرحمن دسرحدی لیکی نقشه نه ده لاسلیک کړی، بلکی

«سری خوکولی» دی. نوموری په بیلا بیلودیلو نوا بهانو دليکي دغهولو عملیه نيمگړي اوناچله پريښي ده. دبرتاني هند حکومت امير عبدالرحمان خان ته ولیکل چې سرحدی پولی دټاکلولپاره دی هيټ و تاکي. عبدالرحمان خان ور غږګه کړه چې که دغه موضوع ددينې عالمانو اوقومي مشرانوله نظره تيره کړي، د برتاني پر ضد جنګ ته به را پاريږي. د افغانستان پخوانی دېپلومات او په جرمني کي د (عاقاب اريانا) مجلې چلونکي محمد سرور رنا د ذ کر شوی یادداشت کوپي د افغانستان د بهرنیو چارو په وزارت کي لوستلي ده. امير عبدالرحمان خان ددغه یادداشت په څټه باندی خپلو «وروستيانو» ته په خپله ژبه کي د موضوع جريان داسي بياني:

«بخلاف من، تاخيرين روزيکه زنده باشم درمورد تعين حدود سرحدات افغانستان باهند بر تاني يك قدم پيش نميروم و همچنين ميگذارم و نامه هاي انها راجواب ميگويم که جبرى و تحميلى بودن اين قرارداد ثابت باشد، اميد دارم فرزندانم که در آينده روی کارمی ايندې تو اند انقدر قدرت تهيه کنندکه از حق خوددفاع و به قرارداد شايسته حدود افغانستان راتعيين کنند.» عبدالرحمان زياتوی چې: «... من فكرمی کنم در آينده قریب مردم هند و مسلمانان بيدار شده از حق ازادی خودها د فاع کنند و به احتمال قوى د و هندوستان بوجود خواهد آمد. هندوستان هند و هندوستان مسلمانان. هند مسلمانان باکشور ماهم سرحد و شاید باعث در د سر مردم وطن و فرزندانم شود.»

محمد سرور رنا «بنام خالقی که فرمود شمارا به نژاد و قومیت نه، به عبادت و کرامت ترجیح میدهم» (لپه، پرله پسی شپرمه کنه، ۱۳۵۸ د لمريزې ژمۍ، جنوری - مارچ ۲۰۰۷، مخونه ۶۴ - ۷۴). ددغه سند په بنو دلو سره بناغلی محمد سرور رنا چې د امير عبدالرحمان دغه یادونه ولیدله «معجزه امير عبدالرحمان» بی و نوموله. د افغانستان ده ګه مهال د بهرنیو چارو وزیر سردار محمد نعیم خان ته بی چې و بنو دله، هغه هم له «دری څلی» لوستني نه وروسته «معجزه امير عبدالرحمان خان» و ګله (سردار محمد نعیم خان له ۱۹۵۳ تر ۱۹۶۳ ازيرکال پوری د بهرنیو چارو وزیر ووه).

طالبانو (سپتember ۱۹۹۶ - نومبر ۲۰۰۱) د پاکستان سره نړۍ اړیکی لرلی. خوهغوي نه یواحی داچې د بیور ندکربنه بی د پاکستان سره ونه منله، بلکه هڅه بی و کړه چې په سرحدی سیموکی د افغانستان مت قوى کړي. د بیلکې په دوو: پاکستان غوبنېتل چې د مومندو په اینځسی کې خلکوته پیڙاندې پانی (د هویت کارتونه) ور کړي. له افغانستان نه د جګ پور و طالبانو یوه پنځه نوی (۹۵) کسيزه وسله واله دلله د مومندو اینځسی ته لاره چې د افغانستان داخله وزیر هم پکي شامل و. هله بی توده رکلی و شو، خوطاپان خویزو مومندو ته په غصه ووچې ولی بی د پاکستان د هویت کارتونو ته تن ایښی و د خویزو مومندو یوه ملک له خولی، یو طالب هغوي

ته د چای څبلوپه مهال وویل چې: «دازمورخاوه ده. موږ به درته (د هویت) [کارتونه درکړو.»

"This is our land. We will give you the (identity) cards."

په دغه غونډه کي [د مومندو د کودا خيلو د امين ملک ټوي] ملک فضل منان هم حاضروه چې پخواه پاکستان دملی اسمبلی غږي و. په دغه عمل سره طالبانوپه صوبه سرحد باندي دافغانستان دعوه ژوندي وساتله. ولولی دډاکتر روبنсан ليکنه:

Dr. G. Rauf Roshan, "Pashtunistan and Durand line", August

2001, electronic version.

روف روښان زیاتوی چې طالبانو د مومندو په بنایین کی خپله جنده هم لکه کړي وه. دافغانستان په تاریخ کی دلومړۍ ځل لپاره دحامدکرزی په سپکه واکمنی کی د پېښتونخواخلک دیته اړکړل شول چې افغانستان ته دتللو لپاره پاسپورت ولري. دحامدکرزی دغه سپک عمل د پېښتونخوانو میالی مشرافت خان لالا ډيرکړولي او غمنج کړي ده. په دی اکله منلي محمداصف ورد ک د پېښتونخواخوري مشرافت خان لالا سره مرکه کړي ده. دافضل خان لالا چغارته غورونیسي:

«زه د سکول[پیوونځی] له وخته په دی ذهن یم او د اسياسي مفکوره می ده چې پېښانه شته او قام نشته. قام په ۱۸۹۳ کال کي انگریزانو ويشلی ده، ده ګه خاوره یي تقسيم کړي ده.... لراوبړچي زه اورم ماته تری ډيردرد رارسيږي او د ده دامعلومېږي چې موږ په لاشعوري توګه دغاصب هغه عمل منو.

په افغانانو(پېښتو) کي لراوبړن شته. او س هم زه تاسوته وایم چې پېښتون یو قومی وحدت و، یو قومی وحدت دی او یو قومی وحدت به په خپله ترلاسه کوي. دا زمايقین دی ځکه چې دایي فطری حق ده، دایي قانونی حق ده، داتقسيم نور داسی نشي پاتی کیدا، داقوم به سره یوکېږي، ځکه دایو واحد قوم ده.

په ۱۸۹۳ کال کي انگریزانو موږ له خپله اصلی کور افغانستان نه به رکړو، په یو ه حصه باندي یي دانوم «افغانستان» پر یېنیو د او نوری دری توکړي یي ځنۍ و شلولی او په هغې باندي یي داسی نوی نومونه کښې یېنیو دل چې له هغه زاره نوم سره یي هېڅ رابطه نه وه، ځکه هغوي غوبنټل چې دا جذبه پاتی نشي او ختمه شی..... نوماد پارلمان په اولني تقريرکي صوبې ته پېښتونخواوویله نو د قومی اسمبلی سپیکر (ویاند) چې هغه په خپله پېښتون و، ترین و، دایوب خان زوی گوهر ایوب و، زه یي منع کرم، هغه وویل چې په پاکستان کي د پېښتونخوا په نوم هېڅ ځای نشته، نو دغه وخت ما په اسمبلی کي په استحصال باندي خبره کوله..... ماویل چې زه په استحصال خبره کوم نو د دی نه زیات استحصال شته چې زه پېښتون یم زه

خپل تشخص غواړم او تاسی واي چې نه! ستاسی خپله پېژندګلوی او تشخص نشه....
نوبیا سپیکر ماته وویل چې ته یې ویلی شی خود خپل پارتی او ګوندله طرفه نه....
وردگ صیب! زموږ د افغانستان د پارلمان بوعربی زموږ د اپریدو ډیو ملګری ته ویلی وچی که
دلته کی تاسی پوره غور خنګ جوړ کړی او د وحدت خبره کوي نو صحی ده او که پوره
غور خنګ نه وی نو دابیا موږ ته تاوان دی.

نوژه د ځغورونو ته داسی وايم چې تاسی چې د ډیورنډ د کربنی خبره کوي نو په داسی اندازکی
یې کوي لکه په موږ چې پېړ احسان کوي لکه دوی چې د دی نه د سره خبرنې وی دا په موږ
احسان نه دی داعمل انګریز د ټول پښتون (افغان) سره کړی دی او قامی وحدت یوازی د
لاندی پښتو مسله نه ده بلکې د ډیورنډ کربنی پوره قام ويشه دی، دایوقامی مسله ده، دا یقیناً
یو غور خنګ غواړی خود دی دامطلب هیڅکله نه دی چې ګنډ دغه غور خنګ به دلته
جوړیږی او فقط موږ به ورته وده ورکوو. داد پورتہ افغانانو هم وظیفه ده چې خپل سیاسی
رول ولوبوی او حامد کرزی صیب او نور و تولو ته دا خبره کوم چې که په ویزه باندی پښتانه
افغانستان ته ځی نوبیا خوپه غیری شعوری توګه موږ دغه استعماری کربنې خپل سرحدو تاکه.
کم از کم افغانانو ته خوباید د پاسپورت او دویزی ضرورت نه وی لکه ځنګه چې دانګریز انو په
وخت کی نه و. خدای دی وکړی چې دوی زما په خبر و پوهیلی وی....

وردگ: قدر منه مشره داسی می او ریدلی دی کله چې تاسوننګر هار او کابل ته تشریف وړی
وو په ویزه تللى وی، دارښتیاده چې خپل وطن ته په ویزه تللى وی؟

خان للا: وردگ صیب! ما په جلال ابادکی په خپله ویناکی وویل چې ماته ډیرنډی افسوس
دی چې زما دادویم واردی چې خپل ملک او وطن افغانستان ته زه په ویزه راغلی یم. ددی
نه مخکی زه دانګریز انو په وخت کی هم راغلی وم په هغه وخت کی زه په ویزه نه یم
راغلی. زه افغان یم او افغانستان چې زه یې خپل کور ګنډ چې هغی ته زه په ویزه راخم
نوده ګنډ خواهابنکاره او صفا مطلب دی چې دا حق نه لرم چې افغانستان ته خپل کور
ووایم.

بناغلی محمد اصف وردگ دغه مرکه په جرمنی کی دافضل خان لالاسره دزیر کال ۲۰۰۷
د جون په دو همه اونی کی کړی وه چې د لمريز کال ۱۳۸۶ د غبرګولی او د سپور میز کال ۱۴۴۸
د جمادی الاول سره سمون خوری. محمد اصف وردگ ددغه ارزښتمنی مرکی تول متن په
لپه نومی مجله کی خپور کړی دی:
لپه، د خرک مدنی او کلتوري ټولنۍ دری میاشتني خپرونه، پرله پسی ګنه او مه او اتمه، ۱۳۸۶
لمريز پسرلی او وړی، ۲۰۰۷.
د مرکی سرلیک دادی: «خپل ملک او وطن افغانستان ته په ویزه راغلی یم»،

مخونه: ۳۹ تر ۵۲ او مخ «۶۱

زه له منلى محمداصف وردک نه ډيره مننه کوم چې ماته یې ددغى درنى مرکى داستعمالولو اجازه راکړه. ډاکټرزيرک پار (۲۵ اکتوبر ۲۰۰۷ ، لرم ۱۴ ، ۱۳۸۶ المريز)

پايله

د ډیورند دترون په هدف او عملیاتی الفاظوکی ابهام لیدل کيږي. هرڅومره چې په سرحدی سيمو کی دوګروشمیرزياتيری، هغومره هله اقتصادي او بشري - کولتوری راشه درشه زياتيری او حتمی کيږي. هرڅومره چې په سرحدی سيموکی اقتصادي او بشري - کولتوری راشه دارشه لاپسي ټينګيری او هرڅومره چې ډیورند مبهم ترون زړيږي، هغومره دغه ترون خپل په خپله ورستيری او هغومره دپښتونخواه برخه ليک په اړوند کی دافغانستان حقوقی، سیاسي او کولتوری دریع غښتلی کيږي. وريزی اولړی دتل لپاره لمرنشي پتولی. د حقوقو په ډاکټر عثمان روستارتنه کی وینارو غه ده چې :

«په اوس وخت کی افغانستان ډیوه تمثیلی، ملي مرکزی حکومت د درلو دلواخته بې برخی دی. او سنی افغانی حکومت چې د بهرنیانولخواساتل کيږي دهیخ یوې ملي مسالی او په ځانګړی توګه د ډیورند د موافقه ليک په موضوع باندی دهیچا سره د معاملی ډیوارخ په توګه دریع نیولی نشي.

اوسم وخت افغانستان د نړیوال ایتلاف ترتحت الحمایګی لاندی دی او د باندی خپلواکی او ملي سیاست خخه بې برخی ګنل کيږي»

د ډیورند د ژوری اومند لی حقوقی ارزونی لپاره ولولی: ډاکټر عثمان روستار تره کی «د ډیورند د موافقه ليک حقوقی ارزونه» (لپه، شپږمه پرله پسی ګنه، جنوری - مارچ ۲۰۰۷، مخونه ۱۰ خخه تر ۱۵).

پاکستان باید خپله استعماری لکی په خپله غوڅه کړی او لړ تر لړه د صوبه سرحد نوم په پښتو نخواړو. دوہ شپیته کالونه وړاندی په زیرکال ۱۹۴۷ کی جواهر لال نهرو اود کانګرس ګوند د پښتو سره ناخوانی وکړه او د هند دویش په منلوسره یې پښتنه په نیمه لارکي پریښو دل. امير عبدالرحمان خان د نولسمی زیږي پېړي په پای کې د برتانوی هند ویش انځور کړي و: «هندوستان هند و هندوستان مسلمانان». هندووس د پښتونخوا الخلاقی پوروری دی او باید خپل پورا دا کړي. باچاخان په خپل ژوند ليک «زمآژونداوجدو جهه» کی د «کانګرس بیوفایی» داند س کړي ده:

«کانګرس خود پېرنګیانو سره د شپیتوکالور اسی دازادی اخیستلو د پاره په جدوجهد لګیاو، خو انګریزانوورته پوره ازادی څه چې نیمکړی ازادی هم نه ورکوله، مګر کله چې پښتنه ور

سره په دغه جنګ کی ملګری شول اوپینتنو په کیسه خوانی، تکر، اتمانزو، کوهات هاتی خیلو او میرویس کی قربانی ورکړی او دغه شان زموږ دقبایلی علاقې غیرتی پښتو دی پښتو سره د هندوستان دا زادی په لاره کی غزاخانی وکړی، دانګریز انټوپونو او تینکونو ته بی خپلی سینی ډال کړی او ددوی مخی ته لکه دغر و دریدل نودانګریز انو هله د هندوستان ازادي ته غاره کښیښو د..... مګرچې وخت راغی نوبیامور سره دشوو و عدو هیڅ خیال ونه ساتلی شو، زموږ د مستقبل په هکله هیڅ پوښته ونه شوه. بلکی د پاکستان او هندوستان دیوځای کیدوری فرنډم راباندی په زور را توپلی شواوز مور په سردغه لویه سوداو شوه..... مونږ ته به پېرنګیانو ویل چې د کانګرس ملګر تیا پیریو دی نومورچی هندوستان له څه ورکو ود هغی نه زیات به تاسوله درکړو، لیکن مونږ کانګرس پری نه بنود خودوی مونږ پریښو دو، د دیرافسوس خبره خوداده چې مونږ دوی سره څه وکړل او دوی راسره څه وکړل؟..... د سردار پتیل او راجه ګوپال اچاریه نه خوزماکیله نشته، زماکیله د جواهر لال نهرو او ګاندی چې نه کېږي چې هغوي هم په دی معامله ورسه اتفاق وکړو، د کانګرس لیدر انو ویل چې او س داسی حالات را پیدا شوی دی، چې بله لار نشته، نوزه وايم د حالات چارا پیدا کړل؟ د حالات خودوی را پیدا کړل، که دوی هندوستان تقسیم کړی نه وی نو د هندوستان او هندو مسلمان دا دومره تباہی او بر بادی به نه وی شوی.....

بل طرف ته تاسو کانګرس ته وګوری چې د هندوستان په هندو اسلامان کی خومره نفرت پیدا کړو او خومره نشد د یې وکړو، خو حقیقت دادی چې عدم نشد د دهغوي پالیسی وه او زموږ عقیده وه او ده!!

مونږ خواز ادشوی وو او پېرنګیان زموږ دملکه تلونکی وو، خود لار د مونت بیتمن او سردار پتیل په سازش د غلامو غلامان شو، زه په دی خبره دومره خپه نه یم، څکه چې که پښتون پښتون شی نو دی خوک غلام کولای نشي، خو خپه په دی یم چې د خدای خدمتگاری هغه تحریک چې په دیرو خوارو، مصیبتونو، تکلیفونو او قربانو جوړ شوی وو، هغه بی تنس نس کړو او جوړ شوی انتظام یې ورله خراب او ګډو د کړو.»

دزره په باځ می ډلی وشوه

بویه چې بیا سپرلی راځی سپری ګلونه

عبدالغفار

۱۹۸۱ / ۷ / ۱۳ زیبز کال

ولوی : عبدالغفار خان(باچاخان)، زماڙونداو جدو جهد. خپروندوی: دافغانستان دکلتوري ودی تولنه - جرمني. چاپ ځای: ددانش خپرندويي ټولنی تخنيکي ځانګه - پېښور ۲۰۰۸ زيرکال، ۱۳۸۷ لمريزکال، مخونه ۷۸۳ تر ۷۸۶.

سرمحق استاد عبدالله بختاني خدمتگار په دغه کتاب باندي دخپلي سريزی په پيل کي داسي کاري: « داليکنه دباباپه غوبنته ددي کتاب دلومرى چاپ لپاره ليکل شوي وه؛ خوده ځ وخت دخينو ملحوظاتوله امله چاپ نه شوه.»

زمادعلوماتوله مخي ، باچاخان دخپلي پورتى ژوندليک لاسي نسخه استاد بختاني خدمتگار او استاد اجمل ختک ته ورسپارلى وه چي پښتوبي په ګډه سره په روان او اسان سبک سمباله کړي. باچاخان دپورتى کتاب په وروستي مخ کي ليکي چي منلا جمل ختک، فضل الرحيم ساقۍ، عبدالله بختاني خدمتگار، صديق الله ربنتين او فقير محمد بايزى ورباندي «څوڅوڅله» ددغه کتاب دليکلو تينګارکړي وه او ده ځ په «تنظيمولو او چاپ ته دتیار ولو په چارو» کي يې د باچاخان سره «زيات کومک» کړي و (مخ ۷۸۸). زما د معلوماتو له مخي، استاد عبدالله بختاني خدمتگار خدائي خدمتگار واو باچاخان پري ديراعتماد کاوه. د دی اعتماد په مت ويلی شم چي په پورتني پند کتاب کي به يې د باچاخان وينا روغه خوندي کړي وي. وراندي می وویل چي هندوستان دېښتون پورپوری دی، او بايدخپل پوراداکړي. په «غوره سیاسي حل: هند، پاکستان او افغانستان» نومی ليکنه کي چي نږدي دوه نیم کاله وراندي دکال ۲۰۰۶ په اکتوبرکي بشپړه شوی وه، په لندبول داسي راغلی دی:

« په سيمه کي غوره حل کوم دی؟ غوره حل دادي چي کشمیردي پاکستان ته ورسپارل شی او پښتونخوا دی بيرته افغانستان ته ورسپارله شی» (لپه، پرله پسی شپرمه ګنه ۱۳۸۵، لمريزکال ژمي، جنوری - مارچ ۲۰۰۷، مخونه: ۱۶ تر ۱۷). نږدي هم مهال په ۲۰۰۶ کي دسيد جمال الدين کتاب را ووت:

Syed Jamaluddin, Divide Pakistan to Eliminate Terrorism: Independent Kashmir, Pakhtunistan,Punjabistan,Baluchistan,Jinnahpur,Sindudesh...

(سيد جمال الدين، دتوريزيم دلري کولوپاکستان وویشي:

څلواک کشمیر، پښتونستان، بلوچستان، پنجابستان، جناح پور، سيندود يش) له جناح پورنه یې مطلب اردوژبی مهاجران دی، اوله سيندود يش نه یې مطلب سيندوسن دی. که خپل اوڅه دبل راغوندکړو، داسي خه به ورنه را ووځی:

۱ - پښتونخوا چي دافغانستان او پاکستان په منځ کي غهيدلی ده، باید په یوه ارامونکي مانع واوری، یانی نوی څلواک هیواد (پښتونستان، پښتونخوا) بایدرامنځته شی. پښتونستان بایدزمه وکړي چي: دېین املې تولنی وفامن غږي به وي، دسيمې اوښۍ په ثبات

اوپرمختګ کي به روغ روک لوړوی، د خپل حاکمیت له سیمی نه به بهرنۍ وسله وال وګړی اوډلې وباسی ملګرو ملتوونوته به یې ورسپاری، خاوره به یې دکاوندې یانوپه ضد نه استعمالیږی، اوپه خپل اساسی قانون کی به د بنوله تاریخی فیصلی (۲۱ جون ۱۹۴۷) نه الهام اخلي.

۲ - بین المللی تولنه باید دېښتونستان ملکی او عسکری ارتیاوی ترهغه مهاله پر غاره واخلي چې پېښتونستان په خپلوبنیوو دریږي.

۳ - افغانستان او پېښتونستان باید گډ دفاعی تړون لاسلیک کړي.

۴ - افغانستان او پېښتونستان بایدپه گډه سره خپلواوندیانوته دا دورکړي چې غرونه یې د ستراتیجیک ژورنیا strategic depth په خيردليږي او نردي گاوندیانو پر ضد نشي استعمالید لی.

۵ - داور په لمبوکی پنجاب او سیند نه سوئیری، خوپېښتونخواپکی وریتیری. له بهرنې اقتصادي، تکنیکي او تعلیمي مرستی باید په سوټ، دیر، باجور، شیخ بابا..... وزیرستان او د پېښتونخواپه نورو ويچارشوو سیموکی پخپله دېښتونخوا د مشرانو د خارنی لاندی پلان او عملی شی. د افغانستان او پېښتونخوا د اقتصادي رغونی لپاره دی امریکه او د ناتو هیودونه هغسي یو پلان عملی کړي لکه له دوهمي نړۍ والي جګړي نه وروسته چې امریکي د «مارشل پلان» په نوم یو مفصل پروګرام د ويچارشوی اروپا د اقتصادي رغونی او د کمیونیزم د اغیز د مخنيوي لپاره پلی کړي و.

۶ - د پېښتو په مرکزي سیمه کي او په نورو افغاني ځایونو کي دی د یورانیبیم د قربانیانو لپاره د امریکي او د ناتو د هیوادونو له خواخانګري بودجه (فند) و تاکل شي. ډاکټر محمد داود میرکي په افغانستان کي د یورانیبیم د استعمال په اکله دقیقه خیرنه کړي ده او زړه بریښونکي لاسوندونه (شواهد) لري. د دغسي پروژي په اغیز منتوب کي ډاکټر میرکي ګټور روک لوړولی شي.

۷ - او سنی پنجاب چې د پاکستان د پوچ له لاری یې په پېښتونخواکی عملیاتی واګي په لاس کي نیولی دی، دنوی پنجاب (پنجابستان) په شکل او سیندو دیش باید دېښتونستان سره د دوستی تړونونه لاسلیک کړي. سیندو دیش او پنجابستان باید بهرنۍ وسله وال وګړي اوډلې د خپل حاکمیت له سیمونه وباسی او باید ملګرو ملتوونوته یې ورسپاری.

۸ - دېښتونستان، پنجابستان او سیندو دیش د پولوپه او بردوکی باید د ملګرو ملتوونو قواوی ترهغه مهاله ځای په ځای شی چې دېښتونستان په خپلوبنیوو دریږي.

۹ - له تول کشمیر نه دی دېښتونستان په شان یو خپلواک هیواد جوړشی. د کشمیرستان ګاوندی هیوادونه دی ورسه د دوستی تړونونه لاسلیک کړي. د کشمیرستان په پولوکی دی د

ملګرو ملتونو قواوی تر هغه مهاله پريوځی چې دغه هيواد په څلوا پښو ودريرى. کشمیرستان دی هم بهرنۍ وسله وال وګړي او دلی له خپل هيواد نه وباسی او بايد ملګرو ملتونو ته يې ورو سپاري.

۱۰ - افغانستان، پښتونخوا، پاکستان (پنجابستان او سیندوستان)، کشمیر، هند او بنگلاديش بايد د دوستي او دفاع یوسيمه بیز ترون لاسلیک کري . دغسي ترون ستراتيجيک ژورتیا یانی (ستراتيجيک ډېټ) ته اړتیا له مينځه وري او متقابل اعتماد ته لار هواروي. په دغه سيمه کي دی د وقايوی دېپلوماسي (پريوينتيو دېپلوماسي) لپاره د ملګرو ملتونو یو مرکز (په هند کي) او یوه څانګه يې (په پاکستان کي) جوړ شي- یا ددي سرچې.

strategic depth... UN center for preventive diplomacy

ډاکټر رحمت ربی زیرکیار کلیفورنیا (۳ می ۲۰۰۹ ز کال)

يادونه: زه زیرکیار له منلي ورور ابراهيم نهیمي نه د زړه له کومي مننه کوم چې زما

پورتنئ خیرنه يې تايپ او په خپله پښتو و پیپانه www.nahimi.dk/pashto

څېره کړه او په دی توګه يې په کډوالی کي خپل ملي ، کلتوري او بشري مسئوليت ادا کړ. زه د هسك څښتن په دربارکي د بناغلي نهیمي د روغتیا او هوسياني هيله من يم! زیرکیار.
کلیفورنیا، امریکا (۱۹ می ۲۰۱۰)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library